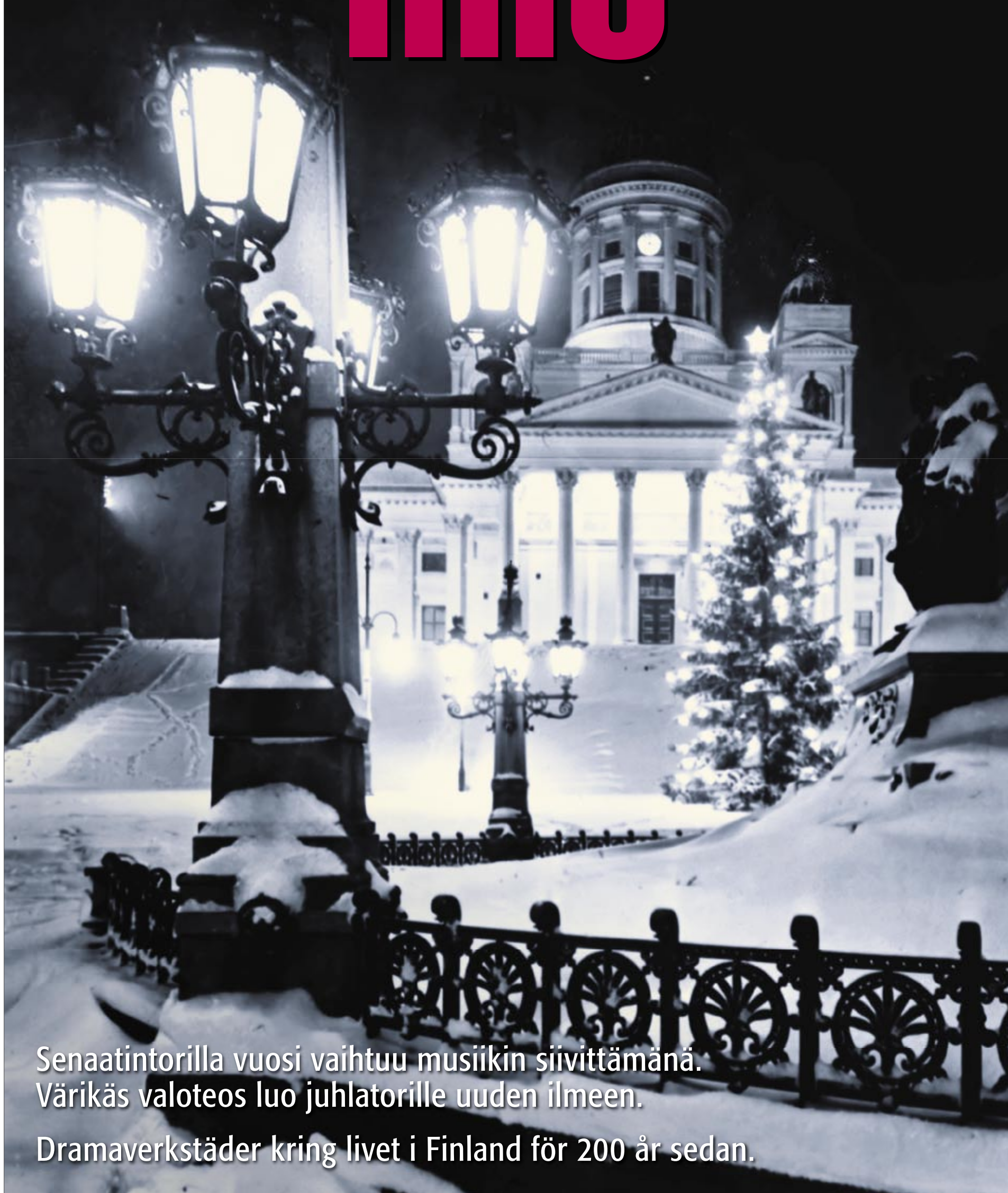

Helsinki info

• Numero 6 – 2008 • Viikko 49 •

Julkinen tiedote

Senaatintorilla vuosi vaihtuu musiikin siivittämänä.
Värikäs valoteos luo juhlatorille uuden ilmeen.

Dramaverkstäder kring livet i Finland för 200 år sedan.

Muutoksen kuvia

Helsingissä on tällä hetkellä harvinaisen hyvä tilaisuus perehtyä valokuvanäyttelyiden kautta kahteen suureen murrosvaiheeseen kaupungin historiassa.

Kaupunginmuseon Hakasalmen huvilassa **Kari Haklin** 1960- ja -70-luvun kuvat kertovat puutalojen, kivijalkakauppojen ja työläiskortteleiden Helsingin nopeasta ja osin brutaalistakin muuttumisesta, kun vanhaa revittiin surutta ja talojen myötä katosi kokonaisia elämäntapoja ja alakulttuureita.

Teollisuuskaupungin murroksessa niin tehtaot kuin ihmisetkin muuttivat kantakaupungin alueelta kauemmaksi esikaupunkeihin. Kaupunkikuvan lisäksi työ, arkielämä, liikkuminen ja yhteydenpito ihmisten välillä olivat voimakkaassa muutoksen tilassa.

Kaupungin ympärille kohosi lähiöiden saaristo ja kiivas keskustelu velloi puutalojen idyllin ja lähiöiden kalseuden vastakohtaisuudesta. Uusissa kerrostaloissa oli kuitenkin väljemmät asunnot ja modernit mukavuudet eivätkä kaikki sisävessattomista puutaloista muuttaneet olleet erityisen pahoillaan. Vähitellen työläiskortteleiden lapsista kasvoi keskiluokkaisia lähiönuoria.

Eteenpäin-näyttelystä ja sen kuvaajasta kerrotaan lisää tässä lehdessä sivuilla 12–13.

Haklin kaupunkirapsodiaa täydentää mainiolla tavalla Hakasalmen huvilan toinen näyttely, jossa on lyhykäisestään esitettyä Kulutusosuuskunta Elannon tarina. Etenkin leivistään tunnetun Elannon kulta-aika osui 1950- ja -60-luvulle. Liikkeen juuret olivat vuosisadan alun teollistuvan Helsingin työläisyhteisöissä.

Kun Elanto yhdistettiin Helsingin osuuskaupan kanssa 2003, se liittyi samaan kadonneiden kaupunki-ikoneiden joukkoon, johon olivat jo paljon aiemmin päätyneet raitiovaunujen (usein sipoolaiset) rahastajat ja viimeimpänä 2000-luvun kännykkävallankumouksen myötä tarpeettomiksi tulleet kadunvarsien puhelinkopit.

Vuosaaren tavarasataman valmistuminen merkitsee seuraavaa suurta muutosta Helsingin kaupunkikuvassa, kun satamalta vapautuvat alueet vähitellen rakentuvat uusiksi kaupunginosiksi. Kaupunkisuunnitteluviraston Laituri-näyttelytilassa on parhaillaan esillä Taideteollisen korkeakoulun oppilaiden valokuvia nykysatamista ja Vuosaaren rakennusvaiheista.

Helsingin Sataman tuottama Stadin satama -näyttely tähdentää, että Sörnäisten ja Länsisataman muutoksessa kyseessä on paitsi kaupunkikuvallisesti myös henkisesti suuri siirtymä: sukupolvien ajan rahtilaivat, nostokurjet ja tavarakontit ovat olleet osa kaupungin rantamaisemaa ja myös symboloineet yhteyttä muuhun maailmaan ja vieraisiin maihin. Satamat ovat kaupunkikulttuurin peruskuvastoa.

Kari Hakli kirjoittaa valokuvan ”pelkistävästä ominaisuudesta”, sen kyvyttä ”paljastaa kohteen kauneusarvoja kauhtuneisuudenkin alta”. Haklin mustavalkoisista, samaan aikaan hienostuneen tarkoista ja karhean dokumentaarisista kuvista on matkaa 2000-luvun nuorten romanttisiin satamapanoraamoihin, joissa rosinen teollisuusympäristö hehkuu milloin hempein, milloin dramaattisin värisävyin, ja nosturit kuvastuvat peilityyneen vedenpintaan. Mutta näin me ehkä haluamme katoavat vanhat satamamme muistaa.

Rita Ekelund

Sähköisestä hallinnosta säästöjä ja tehoa

Helsingin kaupunki kehittää asianhallintajärjestelmäänsä sähköiseksi tietoyhteiskunnan vaatimusten mukaisesti. Nykyinen järjestelmä on teknisesti vanhentumassa eikä täytä sähköiselle hallinnolle asetettavia vaatimuksia.

Asianhallintajärjestelmällä tarkoitetaan kokonaisuutta, joka tukee asioiden ja asiakirjojen vireille tuloa, valmistelua, päätöksentekoa, toimeenpanoa, seuranta, tiedotusta, kirjaamista ja arkistointia. Tavoitteena on rakentaa kaupungin hallintokunnille yhteinen sähköistä työtapaa tukeva tietojärjestelmä.

Siinä asiat kirjataan järjestelmään vain keran niiden tullessa vireille. Erilaisten käyttäjäryhmien, muun muassa kirjaajien ja valmistelijoiden, on mahdollista seurata asian käsittelyvaiheita yli virastorajojen. Moninkertainen arkistointi poistuu, kirjaaminen yksinkertaistuu ja yhdenmukaistuu ja asiakaspalvelu paranee.

Uusi käytäntö parantaa myös luottamushenkilöiden tiedonsaantia ja lisää kuntalaisten mahdollisuuksia seurata kaupungin toimilimissä tapahtuvaa päätöksentekoa. Myös kaupungin sisäinen hallinto tehostuu valmistelu-prosessien yhtenäistyessä uuden tietojärjestelmän avulla.

Kuva Patrik Lindström

Sähköisiin asiakirjoihin siirtyminen vähentää painatus- ja jakelukustannuksia sekä paperiaineiston käsittelykustannuksia. Sähköiset asiakirjat ja sähköinen kokousmenettely nopeuttavat kokouksia sekä vähentävät päällekkäistä työtä ja paperin kulutusta.

Kaupunkilaisten kannalta uusi järjestelmä tulee merkitsemään parempaa tiedonsaantia vireille tulleista asioista ja niiden käsittelyvaiheista sekä tehdyistä päätöksistä. Myös sähköisen asioinnin kehittämiseksi avautuu uusia mahdollisuuksia.

Kaupunginhallitus hyväksyi asianhallintajärjestelmän kehittämistä koskevat linjaukset syyskuussa. Asianhallintajärjestelmän ns. kiinteän osan kehittämiskustannukset ovat yhteensä 2,3 miljoonaa euroa. Täydentäviin lisähankintoihin on varauduttu noin 1,7 miljoonalla eurolla.

Asianhallinta- ja kokousovellusten sekä niiden tarvitseman asiakirjatuotannon suunnittelu ja toteutus tapahtuu pääasiassa vuonna 2009. Uusi järjestelmä valmistuu kokonaisuudessaan vuonna 2011, mutta jo sitä ennen tiettyjä järjestelmäosia voidaan ottaa tuotantokäyttöön.

Juha Summanen

Kirjoittaja työskentelee osastopäällikkönä Helsingin kaupungin hallintokeskuksessa.

Sisälllys

Toimitukselta	2
Näkövinkkeli	2
Kirjoittaminen parantaa	4
Auttavainen Setä Sininen	5
Turvallisuudesta kysely	6
Vuosi vaihtuu Senaatintorilla	7
Verkkonuorisotyö vetää	8
Rautalangasta väännettyä tietoa verkosta	9
Tehdas keskellä kaupunkia	10
Ratikkamuseo vie muistojen matkoille	11
Kaupungin muuttuvat kasvot	12–13
Liitosalue-info	14–15
Nyt menoksi	16–18
Till dig som snart blir helsingforsare	18
En fläkt från en svunnen tid	19
Jul och ljus i mörkret	20
Aftis är ansvar och frihet	21
Joulu on jo dörtsin takana	22
Kaupungintalo kaupunkilaisille	23
Enemmän elämää kantakaupungin kaduille	24

Helsinki info

Numero 6 – 2008 • Viikko 49 • 32. vuosikerta

Julkaisija Helsingin kaupunki
PL 1, 00099 Helsingin kaupunki
puhelin 310 1641 (vaihde)

Vastaava toimittaja Rita Ekelund
Toimitussihteeri Leena Seitola
Toimittaja Tiina Kotka
(ts.) Nina Rintala
Ruotsinkieliset sivut Nina Weckström
Ulkoasu Pekka Niemi, Rhinoceros Oy
Kannen kuva Kaupunginmuseon kuva-arkisto, E.J. Viitasalo

Kirjapaino Sanomapaino, Vantaa
Painosmäärä 296 167 kpl
ISSN 0782-0453
Jakeluasiat Itella
puhelin 0200 71000,
asiakaspalvelu@posti.fi

Lehden internetversio on osoitteessa www.hel.fi/helsinki-info. Sivulla voi antaa palautetta tai lähettää sitä sähköpostitse helsinki-info.palaute@hel.fi -osoitteeseen.

Seuraava Helsinki-info ilmestyy helmikuussa.

Kannen kuva: Joulukuusi Senaatintorilla vuonna 1938.

Tässä lehdessä

Muuttuva kaupunki

12-13 Kaupunkikuvan tallennus on kuulunut Helsingin kaupunginmuseon tehtäviin yli sata vuotta. Valokuvaaja **Kari Hakli** ikuisi museolle muutoksessa elävää Helsinkiä aktiivisesti vuosina 1967–1977. Kuvista koottu näyttely muistuttaa meitä neljän vuosikymmenen takaisesta elämästä pääkaupungissa. Näyttely on Haka-salmen huvilassa 4.1. asti.

☛ *Pojat innostuivat valokuvaajan läsnäolosta ja halusivat mitä ilmeisimmän mukaan. Kuva on otettu Iso-Roobertinkadulta vuonna 1971. Vieraisella tontilla sijaitsi koristeellinen kaakelitalo.*

Kuva Kimmo Brandt

Kuva Kari Hakli / Helsingin kaupunginmuseon kuva-arkisto

Verkkomaailma tutuksi

13-15 Nuoret viihtyvät netissä, joten vanhempien kannattaa tutustua tutkija **Janne Matikaisen** uutuusteokseen, joka avaa nuorten verkkomaailmaa ymmärrettävästi. Helsingin kaupungin nuorisotoimi puolestaan on valtakunnallisen verkkonuorisotyön kehittämis- ja koordinoitavuudessa.

Vain ilmapirta puuttuu

11 Uudistunut Ratikkamuseo nostaa esiin matkustamisen kokemuksia. Kävijä voi istahtaa esimerkiksi avoperävaunuun, jollaisilla Helsingissä matkustettiin 1940-luvulle asti.

Lähiöön yrittämään?

10 Yritykset luovat osaltaan kaupunginosille elinvoimaista imagoa. Lähiöprojekti haluaa lisätä keskustan ulkopuolella sijaitsevien hyvien yritysalueiden tunnettuutta.

Kuva Kimmo Brandt

Sinulle jonka kotikunta on muuttumassa

14-15 Vuoden vaihtuessa yli 2 000 sipoolaisesta ja vantaalaisesta tulee helsinkiläisiä, kun Lounais-Sipoo ja Vantaan Västerkullan kiila liitetään pääkaupunkiin. Alueliitoksesta on kaupungin internet-sivulla erityissivusto, jossa on paitsi tietoa kaupungin palveluista myös mahdollisuus kysyä ja antaa palautetta, ks. www.hel2.fi/liitos.

Palvelutietoa löytyy myös Helsinki-infosta, tässä numerossa etenkin itäisen Helsingin pelastuspalvelusta ja nuorisotoiminnasta.

Till dig som skall byta hemkommun

18 Vid årsskiftet blir invånarna i sydvästra Sibbo och i Västerkullakilen i Vanda helsingforsare. Stadens webbsidor om inkorporeringen och information om service i Helsingfors finns på adressen www.hel2.fi/liitos/svenska. Kommentera eller ställ frågor!

Information om service i Helsingfors finns också i stadens informationstidning, bl.a. om ungdomsverksamheten i östra Helsingfors. Se s. 18. Se även våra svenska sidor 19–21.

Kirjoittaminen parantaa

Eeva Lehtovuori on sillä tavalla mukavan tuntuinen ihminen, että hänelle alkaa mielellään jutella. Hän on hiljaisella tavalla rohkaiseva. Hänen olemuksessaan on jotakin terapeutista, vaikka hän itse sanoo, ettei hän tee terapeutin työtä. Hän vain auttaa ihmisiä auttamaan itse itseään.

”Sanat ovat väline, ja ihminen tekee oivaltavan työn, joka saattaa selventää omaa elämää. Autan vapauttamaan ihmisten omaa luovuutta. Parasta tässä työssä on se, kun ryhmässä koetaan yhteisiä oivalluksen hetkiä. On todella hienoa kokea, miten ryhmässä kannatellaan toinen toisiaan, se on äärimmäisen palkitsevaa”, Lehtovuori kertoo.

Lapsuutensa ja nuoruutensa Töölössä viettänyt Lehtovuori, 47, on kirjaihmissä. Hän on yleisen kirjallisuustieteen tohtori ja kirjallisuusterapiakouluttaja, josta on tullut myös yksityinen elinkeinonharjoittaja *Sanat & Sinä* -yrityksen myötä. Lehtovuori ohjaa kirjoittajaryhmiä ja järjestää kirjallisuusterapiakursseja, joiden sisältöä ja pituutta hän räätälöi tilanteen mukaan.

Lehtovuori opiskeli ja väitteli Helsingin yliopistossa. Assistenttina ja tuntiopettajana hän on myös luennoinut siellä. Nykyisin hän toivoo, että kirjallisuusterapiakin voitaisiin tulevaisuudessa nivota Helsingin yliopiston kirjallisuustieteen opetukseen. Opiskelijat ovat olleet hyvin kiinnostuneita kirjallisuudenopetuksen sovelluksista.

Yliopistomaailmassa 1990-luvulla Lehtovuorta viehättivät opiskelijat ja opetus-työ. Väitöstilaisuuden jälkeen koitti lastensaannin aika. Äitiyden ohessa hän etsi elämälleen uutta suuntaa. 2000-luvulla se

löytyi kirjallisuusterapiasta. Siinä saattoi yhdistää aiemman kielten opettajan pätevyyden, kirjallisuusopinnot, kirjoittamisen, lukemisen ja ihmisläheisyyden. ”Aivan kaikki tuntui yhdistyvän kirjallisuusterapiassa, joka on soveltava ja poikkitieteellinen tutkimusala.”

Arvo omassa kokemuksessa

Lahdessa on parhaillaan käynnissä yksi-vuotinen täydennyskoulutus, jonne tulee opiskelijoita koko maasta. Kyseessä on Helsingin yliopiston Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenian kurssi, jonka johtajana Lehtovuori toimii. Vuoden kurssin jälkeen voi käyttää nimikettä kirjallisuusterapiaohjaaja. Usein kirjallisuusterapeutit ovat hoitoalan ammattilaisia tai opettajia. Kirjallisuusterapeutti-nimikkeeltä puuttuu Terveystieteiden tutkimuskeskuksen suoja, koska kyseessä ei ole lääketieteellinen menetelmä vaan kaikille sopiva itsehoitomenetelmä.

Kirjallisuusterapia syntyi Yhdysvalloissa. Ensimmäisen maailmansodan veteraaneille annettiin lukemista, ja toimitaan alettiin kutsua biblioterapiaksi. Nykyisin kirjallisuusterapiaa käytetään esimerkiksi mielenterveyspalveluiden piirissä, vanhustenhoidossa, vankiloissa, päihdeongelmaisten keskuudessa, seurakunnissa, erityisopetuksessa, työnohjauksessa, oppilaitoksissa, kirjastoissa ja erilaisissa harrastuspiireissä. Lehtovuori käyttää kirjallisuusterapeuttisia menetelmiä myös työhyvinvointikursseilla.

Halu murtautua ulos omien ajatusten kehästä ja keskustelu muiden kanssa on olennaista. Taitavan ohjaajan avulla kes-

Kuva Kimmo Brandt

Uudistava kirjoittaminen kiinnostaa Eeva Lehtovuorta.

kustelu voi antaa oivalluksia omasta elämästä. Kirjallisuusterapiassa ei arvioida, koska kokemukset ovat henkilökohtaisia. Tavoitteena ei ole hiottu teksti, vaan ihmisessä itsessään tapahtuva kehitys.

Lehtovuoren työhuoneessa näyttää viihtyisältä. Hyllyissä on kirjoja, ja papeireita on lukemattomissa mapeissa. Sohva kutsuu rentoutumaan ja herättelemään uusia ajatuksia. Kovin yksinäistäkään ei voi olla, koska omat lapset ilmestyvät ikkunan taakse ja pistäytyvät välillä sisään juomaan mehua. Lehtovuori opettaa, mutta on varmasti saanut paljon itsekin, niin tasapainoisen oloinen ihminen hän on.

”Taideterapioista kirjallisuusterapia sopii erityisen hyvin suomalaiseen, vähän sisäänpäin kääntyneeseen ja pohdiskelevaan mielenlaatuun. Täällä luetaan ja kirjoitetaan paljon, ainakin pöytälaatikkoon. Tämä laji ei vaadi erityislahjakkuutta; sanat ovat kaikkialla, kaikkien käytössä!”

Nina Rintala

- Suomen kirjallisuusterapiayhdistys ry perustettiin ensimmäisenä Euroopassa jo vuonna 1981.
- Opintopiirit kokoontuvat Kallion kirjastossa kuukausittain. Ne ovat kaikille avoimia tapaamisia.
- www.kirjallisuusterapia.net

Pimeys antaa valolle tilaa

Mikki Kunttu, 37, on juuri palannut työmatkalta Amerikasta. Mies voi hyvin, mutta osa matkatavaroista on kateissa. Rauhallinen taiteilija on kansainvälisesti tunnetuin valosuunnittelijamme, joka myös lavastaa ja visualisoi. Viimeistään viime vuonna Helsingissä järjestetyt Euroviisut toivat hänet suuren yleisön tietoisuuteen.

Kuntun asiakkaita ovat muun muassa teatterit, operat, museot ja televisiokanavat. Tuotteliaisuus perustuu miehen itsensä mukaan ahkeruuteen, kun on koko ajan monta hanketta meneillään. Kunttu luottaa jo näkemysensä. Oma tyyli on syntynyt, ja työ kantaa.

Kuntun kanssa tuntuu olevan helppoa päästä samalle aaltopituudelle, sillä menestyksestä huolimatta hänellä ei ole diivan elkeitä eikä pätemisen tarvetta. Mies on suorastaan sympaattinen. Ei ihme, että hänellä on vientiä.

Valon Vuodenaika

Vuodenvaihteessa vietetään ensi kertaa uudenvuoden juhlaa – valon juhlaa Senaatintorilla. Tuomiokirkko, Helsingin yliopiston päärakennus ja Valtioneuvoston linnan arkkitehtuuri saavat lämpimän sävyisen valaistuksen, jota **Kimmo Pohjosen** säveltämä Klarion tukee kokonaistaideteokseksi.

Kuntun pääajatuksena on valo, joka korostaa valkoisena hohtavaa Tuomiokirkkoa. Kuntun tilaama ja Pohjosen luoma äänimaisema on Kuntun mukaan hyvin suomalainen, runollinen ja rytmiltään valssillinen. Valotapah- tumasta toivotaan perinnettä, jolla kaupunkilaisia voitaisiin jatkossakin ilahduttaa.

”On mielenkiintoista saada herättää Senaatintori valoon ja elämään vuoden pimeimpänä aikana. Esimerkiksi Senaatintorin värikäs historia antanee aiheita monenlaisiin tulkintoihin tulevina vuosina”, Kunttu kertoo.

Varsinkin vähälumisina talvina on Kuntun mukaan tarvetta valaista rakennuksia ja nostaa Helsingin empiri-keskustan arkkitehtuuria valolla esiin.

”Thailen luonnon valon sekä pimeyden voimaa. Vuodenaikojen dramaturginen kaari, jossa aurinko vuoroin nukuttaa tai herättää luonnon, on kiehtova. Meillä on lumettomassa Etelä-Suomessa tilausta tapahtumanomaiselle valotaiteelle.”

Valon fyysisyys

Kuntulle valo on työväline. Se ei ole abstraktia vaan ennemminkin fyysistä ainetta, massaa, jota käsitellään. Mahdollisuuksia on valtavasti. Tällä hetkellä kiinnostaa LED-valo, joka on monikäyttöistä ja energiatehokasta.

Auttavainen Setä Sininen

Lempinimi Setä Sininen tuo mieleen ruotsalaisen satukirjailijan **Elsa Beskowin** luoman satuhahmon. Beskowin kirjoissa Setä Sininen toimi miesmallina, kasvatusisänä ja kotiopettajana Petterille ja Lotalle. Hän piti kuria, mutta keksi lapsille myös huvituksia.

Eero Sauramäki, 31, on tehnyt työnsä Helsingin kaupungin liikennelaitoksen parissa sen verran vakuuttavasti, että tuli palkitukseksi vuoden joukkoliikennetekijänä. Paikallisiikenneliitto ry palkitsi Sauramäen hänen työstään joukkoliikenteen tunnetuksi tekemisessä ja erityisesti hänen työstään lasten ja nuorten parissa.

Sauramäki muutti Kuopiosta Helsinkiin viitisen vuotta sitten. Hän asuu perheineen Pohjois-Haagassa ja on kotiutunut hyvin. Ensin Sauramäki kävi raitiovaununkuljettajakurssin, ja myöhemmin hän jatkoi liikennetyönjohtajaksi. Esimiehen ehdotettua liikennevalistustyötä Sauramäen ei tarvinnut edes harkita.

Sauramäki ei ole itse keksinyt Setä Sinisen hahmoa vaan peri sen edeltäjältään **Sauli Ronkaiselta**. Sininen väri tulee HKL:ltä.

Mikä tulee sydäimestä, menee sydämeen

Sauramäellä on kokemusta, joten hän tietää, miten lasten mielenkiinto saadaan pidettyä yllä. Hänellä on tilanne- ja rytmitajua. Hän nostaa jännitystä kertomalla tarinoita, yllättämällä, huipentamalla, vitsailemalla ja hämäämällä. Välillä hän polkaisee jalalla lattiaa ja välillä heiluttaa molempia käsiään suurina kaarina. Italialaisen commedia dell'arten tapaan Sauramäki näyttää raitiovaunuasiakkaitaan vuosien varrelta. Hän luo erilaisia ihmistyyppisiä muutamilla ilmeillä ja eleillä.

Tänään Eero Sauramäki opettaa Kolnan ala-asteella. Ensimmäisessä ryhmässä on 23 lasta. Sauramäki pyrkii aina luomaan näyttämön. Luokka muuttuu pienillä keinoilla, ja liikuntasaliin loihditaan näyttämö ja katsomo.

Aluksi Sauramäen metodina on kysely ja palkinto -tekniikka. Setä Sininen saa lapset viittaamaan ja huudahtelemaan arvauksiaan. Ujoimmatkin ehtivät mukaan, kun he huomaavat, että väärästä vastauksesta ei rangaista. Ja heijastinpalkinto rohkaisee hiljaisimmankin yrittämään. "Turhaan minä näitä kyselen, kun te olette niin viisaita", Sauramäki sanoo leikkillisesti lapsille.

"Vähän hieno!" huudahtavat lapset, kun Sauramäki ajaa puisen HKL:n bussin esiin. Bussi on pienoiskokoa, ja siinä matkustavat hassut eläinhahmot.

Piippaava lipunleimauslaite on monen suosikki, ja Sauramäki antaa jokaisen lapsen kokeilla itse. Lopuksi koululaiset saavat vielä mukaansa matalattiaraitiovaunu-aiheisen keräilykortin. Samalla Sauramäki pitää huolen, että kaikilla on heijastin.

Harrastajaroolista ammattirooliksi

Sauramäellä on harrastajateatteritausta. Kymmenen vuotta sitten hän esitti Beskowin Setä Sinistä.

Viiden vuoden aikana rooli HKL:llä on rakentunut, samoin kuin opetustyyli ja asiat, joita hän opettaa. Sauramäki on saanut hyvin vapaat kädet ja neuvoja tarvittaessa.

Kuva Kimmo Brandt

Setä Sininen on mainio esiintyjä, joka saa ihmiset oppimaan ihan huomaamatta.

Liikennevalistus on kausiluonteista työtä, jota tehdään eniten syksyisin ja keväisin. Se vie Sauramäen työajasta yhden kolmanneksen. Muu aika jakaantuu liikenteen ohjauksen, hallinnon ja uusien kuljettajien kouluttamisessa. Viime vuonna oli hieman alle sata opetuskertaa. Sauramäki tapaa työssään monenlaisia ihmisiä, joka ikäryhmästä. Erilaiset messut ja tapahtumat ovat myös tulleet tutuiksi.

"Asiaa tuodaan positiivisessa valossa esiin, ei kieltojen ja sääntöjen kautta. Hauska ja palkitseva tekeminen on tärkeä osa oppimista", Sauramäki sanoo. Kohtalo on kuljettanut hänet melko lähelle opettajan ammattia, joka oli lapsuuden haaveissa.

Sauramäen unelmien Helsingissä joukkoliikenne, ja varsinkin raideliikenne, näyttää pääosaa. Lentokentälle vie jo raideyhteys, Sauramäkeä – alan ammattilaista – ihan hävettää, kun kiskoja ei vielä ole.

Kaikkein tärkeintä Setä Siniselle ovat kuitenkin lapset: "Heille kaikki tuki, mikään muu ei ole tärkeämpää", Sauramäki tiivistää.

Nina Rintala

Kuva Kimmo Brandt

Mies onkin saanut ensimmäisenä Suomessa, valosuunnittelijalle myönnettävän viisivuotisen taiteilija-apurahan.

Herttoniemiessä toimiva visualisointistudio Mikki Kunttu Oy on puolentoistavuoden ikäinen. Liikeidea on valo- ja lavastussuunnittelu sekä toteutus. Kahden pienen pojan isä yhdistää kansainvälisen työn ja perhe-elämän tasapainoon pyrkien. Harrastava helsinkiläinen ehtii myös juoksemaan maratonia, hiihtämään ja laitesukeltaamaan. Uusin harrastus on skiketys.

Miestä on houkuteltu ulkomaille töihin aina ja usein. Ulkomailla hän on tehnytkin töistään merkittävän osan. Merellinen Helsinki on kuitenkin hyvä kaupunki, joka on kooltaan sopivan pieni ja vireä. Täällä on Kunttu mukaan hyvä elää. Kotkassa syntynyt taiteilija arvostaa sitä, että Helsingissä maaseutukin on kaupungissa.

Onko Kuntulla enemmän tunteja vuorokaudessa kuin muilla? Se on ainakin varmaa, että mies on nopea. Viimeksi Helsinki City Maratonilla aika oli 3:35:00.

Nina Rintala

• Valon Vuodenaika -teos on esillä Senaatintorilla itsenäisenä kokonaisuutena 02.–11.01.2009 klo 16–23, kaksi kertaa tunnissa, tasa- ja puolentunnin välein. Osa Mikki Kuntun teoksesta on esillä uuden vuodenaaton juhlassa, jonka kokonaisvisuaalisoinnista hän vastaa.

LyhytInfo

Taitoluistelun EM-kisat lähestyvät

Tammikuussa Hartwall Areenalla järjestettävät taitoluistelun EM-kisat tuovat kaupunkiin noin 2 000 akreditoitua osallistujaa, joista kilpailijoiden osuus on reilut 200. Vapaaehtoisia työntekijöitä kisajärjestelyissä on noin 500, ja tiedotusvälineitä odotetaan saapuvaksi paikalle kuutisensataa.

Kiira Korpi, Laura Lepistö, Susanna Pöykiö ja Jenni Vähämaa käyvät kamppailua kolmesta edustuspaikasta. Miestenkin puolella kilpailu on tiukka, sillä heille on tarjolla ainoastaan yksi paikka.

Suomella on mahdollisuus pitkästä ajasta ilmoittaa kilpailuun oma jäätanssipari. Siitä paikasta kilvoittelevat myös Moskovassa harjoittelevat vasta 16- ja 17-vuotiaat Oksana Klimova ja Sasha Palomäki.

Suomen osallistujilla riittää vielä jännittävää, sillä lopullinen EM-joukkue valitaan 19.–21.12. luisteltavien SM-kilpailujen jälkeen. Siihen asti jokainen luistelija tavoittelee mahdollisimman korkeaa pistesaldoa syksyn kilpailuista. Parhaat pistemäärät saavuttaneet kolme naista, yksi mies ja yksi jäätanssipari tulevat edustamaan Hartwall Areenalle Suomea Helsingin EM-kisoissa 20.–25.1. Suomen Taitoluisteluliitto on asettanut tavoitteekseen saavuttaa kilpailusta kaksi mitalia.

Luistimet esiin – tekojääradatkin avattu

Ulkokenttien luistelukausi pyörähti käyntiin marraskuussa. Ensimmäisenä avattiin Oulunkylän tekojäärata, ja lehden ilmestymiseen mennessä ovat kaikki kuusi rataa säävarauksella luistelijoiden käytössä. Oulunkylässä on luistelualueet erikseen ilman mailoja ja mailojen kanssa luisteleville.

Tekojää sijaitsee Oulunkylän liikuntapuistossa, osoitteessa Käskynhaltijantie 11, ja se on avoinna yleisölle joka päivä. Liikuntapuistoon on hyvät kulkuyhteydet sekä omalla autolla että julkisilla kulkuvälineillä. Kertamaksu on tänä vuonna aikuisilta 2 euroa ja lapsilta euron. 1.1. alkaen maksut ovat aikuisilta 3 euroa ja lapsilta 1,5 euroa.

- **Aukioloajat yleisölle Oulunkylässä:** ma klo 8–15 ja 17.30–19, ti, ke ja pe klo 8–15, to klo 9–15 ja 16–17.30, la klo 10–13.30 ja 17.30–19.30, su klo 10–11.30 ja 18.30–22.
- **Muut tekojääradat:** Kallio, Käpylä, Lassila, Pukimäki ja Rautatien Jääpuisto.
- www.hel.fi/liikunta

Maksutonta yleisöluistelua jäähalleissa

Maksuttomia yleisöluisteluvuoroja on jälleen tarjolla Malmin, Myllypuron, Paloheinän ja Pirkkolan jäähalleissa kevääseen asti. Vuoroja on sekä ilman mailoja että mailojen kanssa luisteleville. Luistimien teroitus on mahdollista iltaisin Myllypuron ja Paloheinän jäähalleissa.

- **Malmin jäähalli**, Talttakuja 6, p. 387 2244, maanantaisin klo 13.30–15. Malmilla on kaukalot erikseen ilman mailoja ja mailojen kanssa luisteleville.
- **Myllypuron jäähalli**, Ratasmyllynkuja 5, p. 323 9851, maanantaisin klo 13.30–15.15, ilman mailoja.
- **Paloheinän jäähalli**, Pakilantie 122, p. 726 3079, torstaisin ja perjantaisin kaukalo 1 klo 13.30–15., ilman mailoja ja kaukalo 2 klo 13.15–14.45, mailat sallittu.
- **Pirkkolan jäähalli 2**, Pirkkolan liikuntapuisto, p. 310 87923, keskiviikkoisin klo 13.30–15.30, mailat sallittu ja lauantaisin klo 9.30–11, ilman mailoja.

Turvallisuudesta kysely

Onko Helsingissä turvallista asua, liikkua ja työskennellä? Mielenpitemensä voi nyt kertoa asukkaille ja vierailijoille suunnatussa turvallisuuskyselyssä verkossa.

Kuva Patrik Lindström

Anneli Frantsi (vas.), Johanna Seppälä ja Jussi Koivisto kannustavat ottamaan kantaa kaupungin turvallisuuteen.

Kaupunki valmistele parhaillaan uutta turvallisuusohjelmaa. Tavoitteena on olla Euroopan turvallisimman pääkaupunki vuoteen 2015 mennessä. Turvallisuusohjelmaa tehdään yhteistyössä muun muassa kaupungin eri virastojen, poliisin ja elinkeinoelämän sekä asukasyhdistysten ja muiden järjestöjen kanssa.

"Kyseessä ei ole rikostorjuntaohjelma, vaan keskeisiksi painopistealueiksi ovat nousseet syrjäytymisen, katuväkivallan ja lähisuuhdeväkivallan sekä tapaturmien ehkäisy ja vähentäminen", kertoo hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiuosaston asiantuntijatiimi.

Mutta miten tärkeiksi asukkaat nämä kokevat ja mitä muita asioita ohjelmatyössä olisi hyvä huomioida? Vastauksia haetaan nyt turvallisuuskyselyllä.

"On tärkeää, että kuntalaisten näkökulma on mukana silloin, kun tehdään turvallisuuden parantamiseen tähtäviä toimenpide-ehdotuksia päättäjille ja päätetään resurssien kohdentamisesta", korostavat projektipäällikkö **Johanna Seppälä**, neuvotteleva viranhaltija **Anneli Frantsi** ja turvallisuuskoordinaattori **Jussi Koivisto**.

Sekä asukkaita että kaupungissa vierailevia kannustetaan vaikuttamaan ja kertomaan mielipiteensä: "Turvallisuus-

ohjelman sisältöön voi nyt vaikuttaa vastaamalla kyselyyn ja kertomalla, mihin seikkoihin ohjelman laadinnassa tulisi kiinnittää huomiota."

Kyselyn tuloksia ja turvallisuusohjelman valmistelua esitellään kansalaistilaisuuksissa ensi vuoden puolella.

Vastaa verkossa tai paperilla

Turvallisuuskyselyn sähköinen vastauslomake on 30.11.2008–31.1.2009 avoimena osoitteessa www.hel.fi/turvallisuuskysely.

Kyselyyn voi vastata paperilomakkeella Virka Infossa kaupungintalon ala-aulassa osoitteessa Pohjoisesplanadi 11–13 (avoimena ma–pe klo 9–19 ja la–su klo 11–17) sekä Lasipalatsin Kohtaamispaikassa osoitteessa Mannerheimintie 22–24, 2. krs (avoimena ma–ti klo 11–18, ke klo 11–20, to–pe klo 11–18). Lomakkeen voi tilata kotiin Virka Infon neuvontanumerosta 310 11111 (ma–pe klo 9–15).

Kansalaistilaisuudet 2009

- 24.2. klo 18–20, kaupunkisuunnittelu- viraston auditorio, Kansakoulukatu 3
- 25.2. klo 18–20 Kanneltalo, Klaneettitie 5
- 26.2. klo 18–20 Näkövammaisten keskusliitto Iiris, Marjanientie 7

Tilaajat ja tuottajat eri virastoihin

Rakennusvirasto jakaantuu kahtia. Uusi tuotantoon keskittyvä kaupungin virasto, Helsingin kaupungin rakentamispalvelu, aloittaa toimintansa vuoden 2009 alussa. Sen päätehtävä on rakentaa ja hoitaa Helsingin puistoja ja katuja, korjata toimitiloja, vuokrata kalustoa ja tehdä muun muassa pohjatutkimukseen liittyviä mitauksia pääasiassa Helsingin kaupungille.

Rakentamispalveluun siirtyvät rakennusvirastosta nykyiset tuotantoyksiköt, HKR-Ympäristötuotanto ja HKR-Tekniikka, sekä osa viraston hallintoa. Lisäksi rakentamispalveluun siirtyy tuotannon henkilöstöä kiinteistöviraston geotekniseltä osastolta ja Helsingin Satamasta.

Jatkossa rakennusvirasto toimii tilaajana ja puhtaasti asiantuntijavirastona, joka ostaa katujen ja viheralueiden hoitoon ja rakentamiseen liittyvät käytännön työt 1.1.2009 aloittavalta tuotantovirastolta. Samalla selkiytyvät palvelun tilaajan ja

tuottajan roolit, sillä virastot eivät toimi saman lautakunnan alaisuudessa. Rakentamispalvelun asioista päättää uuden teknisen palvelun lautakunta ja rakennusvirasto jatkaa yleisten töiden lautakunnan alaisuudessa.

Helsingin kaupungin rakentamispalvelussa on vuoden 2009 alussa noin 1 450 työntekijää ja sen vuosiliikevaihto on noin 160 miljoonaa euroa. Rakennusvirastossa henkilöstöä on jatkossa noin 450.

Rakentamispalvelun toimitusjohtajaksi kaupunginvaltuusto valitsi marraskuussa diplomi-insinööri **Mauri Suuperkon**.

Uudistuksen tavoitteena on tehostaa ja vahvistaa kaupungin omaa rakentamistuotantoa sekä lisätä tuotantotilojen, henkilöstön ja kaluston yhteiskäyttöä. Tilaamisen ja tuottamisen eriyttämisellä pyritään vastaamaan tehokkaammin Helsingissä edessä oleviin mittaviin rakennushankkeisiin.

Jouluseimiä esillä keskustassa

Helsingin jouluseimet ovat jälleen esillä Aleksanterinkadun näyteikkunoi- sa, Rautatieasemalla ja keskustan kirkoissa perinteiseen tapaan loppiaiseen saakka. Lisäksi tänä vuonna voi tutustua myös Tuomiokirkon kryptan seiminäyttelyyn, joka on saanut nimekseen Pyhä yö. Kryptaan on koottu kahdeksankymmentä seimiasetelmää. Niiden tekijät ovat taiteilijoita ja lahjakkaita käsityöläisiä. Asetelmiin on käytetty lähes kaikkia mahdollisia materiaaleja, kuten puuta, paperimassaa, lasia sekä keramiikkaa.

Seimet on lainattu pääosin saksalaisen seimiharrastajan **Max Schneckenbühlin** kokoelmasta. Esillä on myös **Maila Berchtoldin** seimiä sekä Helsingin seurakuntayhtymän seimiä vuosien varrelta.

Kymmenvuotisjuhlaansa viettävän tapahtuman ilme on tänä vuon-

na kansainvälinen ja monipuolinen. Helsingissä on nyt esillä lähes sata seimeä eri puolilta maailmaa.

- Tuomiokirkon krypta (Kirkkokatu 18) on avoimena loppiaiseen saakka joka päivä klo 12–18, paitsi 6.12. klo 14–18 ja 24.12. klo 12–15. Näyttely on suljettu 8. ja 25.12. sekä 1.1. Näyttelyyn on vapaa pääsy.
- Seimiä voi katsella myös netissä www.jouluseimet.fi -osoitteessa.

Kuva Teemu Toivola

Kuvassa on osa perulaisestä saksitanssi-nimisestä seimestä.

Kunniaa arkeologiselle sarjakuvalle

Suomen Museoliiton järjestämän Vuoden museojulkaisu 2008 -kilpailun arvointiraati on myöntänyt kunniamaininnan Helsingin kaupunginmuseon julkaisulle "Helsinki Helsingin alla – kaupunkiarkeologiaa sarjakuvina".

Raati perusteli kunniamainintaa muun muassa seuraavasti: "Helsingin

alkuhistoriaa ja arkeologisia kaivauksia valottava, lapsille ja nuorille tarkoitettu julkaisu on mielenkiintoinen aihe. Sarjakuva voi ammentaa historiasta arvaamatomia asioita ja tehdä meille näkyväksi aikoja, joista ei ole olemassa yhtään alkuperäistä kuvaa. Helsinki Helsingin alla osoittaa sen elävällä ja vetävällä taval-

la sukeltaessaan pääkaupungin 1600- ja 1700-lukujen historiaan. Kirjan loistoidea on ollut sekoittaa nykyisyys ja menneisyys. Sarjakuvia täydentävät havainnollisesti kuvat Helsingin keskustan kaivauksista ja löydöistä.

Lukijan voi yllättää tieto, että yliopiston kulmilla kolistellaan raitiovaunuilla

hautojen yli tai että Senaatintorin liepeiltä kahvilan vessan alta saattaa paljastua kokonainen piipputehdas. Arkeologinen aikamatka vedonnee hyvin nuoriin, mutta oivaltava aihe ja käsittelytapa sopivat myös aikuisen makuun."

- Julkaisun hinta on 20 euroa ja sitä voi ostaa kaupunginmuseon Museomyymälästä, Sofiankatu 4.

Kuva: Mauri Raittiläinen

Vuosi vaihtuu Senaatintorilla

Senaatintorin uudenvuoden aaton juhlassa esiintyvät klo 23 alkaen **Vuokko Hovatta**, **Jore Marjaranta** sekä Tuukka Tuunanen Band, tanssija-koreografi **Reija Wäre** ja Helsingin Filharmoninen kuoro. Ylipormestari **Jussi Pajunen** ja piispa **Eero Huovinen** esittävät uudenvuoden tervehdyksensä. Uudenvuoden runon lausuu näyttelijä **Ville Tiihonen**. Juontajina **Maria Sid** ja **Santeri Kinnunen**.

Ennen keskiyön ohjelmaa torin lavalle nousevat nuoret esiintyjät klo 21. Tunnin mittaisessa StadiRock New Year -konsertissa viihdyttävät muun muassa Home Junior ja Underwater Sleeping Society.

Lasten uudenvuoden juhlaa vietetään klo 18 sellosekstetti Total Cello Ensamblen tahdissa. Humoristisen konsertin juontajana on näyttelijä **Tarja Nyberg**. Tilaisuuteen on vapaa pääsy, ilmaisliput ovat noudettavissa ovelta klo 12 alkaen. Esityspaikkana on Yliopiston juhlasali, Aleksanterinkatu 5.

Vuodenvaihteen ilotulituksesta vastaa JohoPyro Oy. Esitys toteutetaan **Jean Sibeliuksen** Finlandian musiikkiin, joka on kuuluvissa Senaatintorilla. Turvallisuuden ja viihtyvyyden vuoksi omien ilotulitteiden käyttäminen ja ampuminen Senaatintorilla ja sen välittömässä läheisyydessä on ehdottomasti kielletty. Keskustan alueella on voimassa yleinen pelastusviranomaisen määräämä ilotulituskielto.

Torilla myydään kuumia virvokkeita ja pientä suolaista.

Tarkemmat tiedot ohjelmasta ja keskustan liikennejärjestelyistä saa osoitteesta www.hel2.fi/senaatintorinuusivuosi.

Senaatintori ja sitä ympäröivät rakennukset saavat loisteliaan ilmeen valosuunnittelija **Mikki Kuntun** teoksesta Valon Vuoden aika. Kunttu loihtii Engelin empirekeskustan kauniit rakennukset esille. Pimeän aika kääntyy elämäkseksi ja omaleimaiseksi tunnelmaksi Valon Vuodenajan tuodessa esille tuomiokirkon, yliopiston ja valtioneuvoston linnan arkkitehtuuria. (ks. s. 4)

Jätevedet järjestykseen

Helsingissä on arviolta 800–1000 kunnallisen viemäriverkon ulkopuolista kiinteistöä. Vuoden 2003 jätevesiasetus säätelee haja-asutusalueille rajat kotitalouden jätevesien aiheuttamalle ympäristökuormitukselle. Kiinteistöjen on täytettävä vaatimukset vuoteen 2014 mennessä, joten jätevesijärjestelmiä on vielä aikaa pistää kuntoon.

Jätevesiasetus koskee kiinteistöjä, jotka sijaitsevat kunnallisen viemäriverkon ulkopuolella. Talousjätevesistä aiheutuva kuormitusta on vähennettävä orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, fosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja typen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

”Pesuvedet voi saostuskaivokäsittelyn jälkeen imeyttää maaperään tai siten ne voi suodatusjärjestelmän jälkeen johtaa vaikkapa ojaan”, ympäristötarkastaja **Paula Nurmi** Helsingin ympäristökeskuksesta neuvoo. ”Vessavesiä ei saa Helsingissä imeyttää maaperään, joten

niitä varten on oltava esimerkiksi umpisäiliö, jonka loka-auto käy tyhjentämässä. Pienpuhdistamo on toinen hyvä vaihtoehto, kunhan se vaan hoidetaan kunnolla. Kesämökeille pienpuhdistamo ei kuitenkaan sovellu, koska puhdistamoon pitää tulla jatkuvasti jätevesiä.”

Ympäristöviranomaiset ovat ryhtyneet tekemään tarkastuksia Helsingissä ja niitä jatketaan myös tulevina vuosina.

”Asetuksen mukaan kaikilla kiinteistöillä on oltava jätevesiselvitys, jonka perusteella kuormitusta on mahdollista arvioida. Kiinteistöillä on myös oltava jätevesijärjestelmänsä kirjallinen käyttö- ja hoito-ohje. Järjestelmiä on vielä aikaa laittaa kuntoon, mutta selvitys ja hoito-ohjeet pitää olla kiinteistöillä valmiina jo nyt”, Nurmi sanoo.

”Ympäristökeskus neuvoo mielellään”, Nurmi korostaa.

Tapio Tolmunen

• Lisätietoja jätevesien käsittelystä Helsingin ympäristökeskuksen verkkosivuilta www.hel.fi/ymparistokeskus

Infopankki uudistuu

Maahanmuuttajien tiedonsaanti paraneekin kun Infopankki-verkkopalvelua lähtevät rahoittamaan nyt myös Espoo, Vantaa ja Kauniainen. Uusina rahoittajina ovat lisäksi valtiosektorilta työ- ja elinkeinoministeriö ja Kela. Aiemmin mukana olleet sisäasiainministeriö ja opetusministeriö sekä Helsinki, Turku, Tampere, Kuopio, Kajaani ja Rovaniemi jatkavat osallistumista laajennetuina rahoitusosuuksin.

Infopankki.fi-verkkopalvelu tiedottaa suomalaisesta yhteiskunnasta ja sen palveluista 15 kielellä. Infopankki tukee tehokkaasti maahanmuuttajien kotoutumista ja viranomaisten asiakastyötä maahanmuuttajien kanssa. Nykyistä kielivalikoimaa on tarkoitus lisätä ja sivuille aiotaan rakentaa erillinen pääkaupunkiseutu-osio.

Viime vuonna Euroopan Komission laatuleiman saaneella verkkopalvelulla on kuukausittain noin 50 000 käyttäjää.

• www.infopankki.fi

LyhytInfo

Omakotitontteja tarjotaan vuokralle

Helsingin kaupunki tarjoaa vuokralle noin 60 omakotitalontonttia omatoimiseen rakentamiseen vuonna 2009. Tontit sijaitsevat Pakilassa (Heinäsarantie ja Heinäsarankaari), Malmilla (Ruotumestarin- katu, Ketokivenkaari ja Markkinatie) sekä Suutarilassa (Böstaksentie, Hannukselanpolku ja Halvarilanpolku).

Alustavan aikataulun mukaan tonttien haku alkaa aikaisintaan tammikuussa. Hakuaikaa tulee olemaan noin kuukausi, ja tontinvaraajat selvinnevät huhtikuussa. Valtaosalla tonteista rakentaminen voidaan aloittaa loppuvuonna 2009 tai alkuvuonna 2010. Tontinvaraajat valitaan arpomalla.

Vuokrattaviksi esitettävien tonttien pinta-alat ovat keskimäärin 540 m² (372–981 m²) ja rakennus-oikeudet keskimäärin 170 kerrosneliötä.

Maanvuokrasopimukset tehdään 31.12.2075 saakka. Elinkustannusindeksiin sidotut maanvuokrat ovat tämän hetken indeksillä tonttia kohti noin 2 100–5 700 euroa vuodessa. Maanvuokraan vaikuttavat tontin rakennusoikeus ja sijainti.

• Lopulliset tonttilistat sekä tarkemmat tiedot tonteista sekä hakuehdoista ja -menettelystä julkaitaan netissä osoitteessa www.hel.fi/kv lähempänä hakuaikaa.

Holhustoimi siirtyy kunnilta valtiolle

Kunnallinen holhustoimen edunvalvonta siirtyy vuoden vaihteessa valtion oikeusaputoimistoihin.

Holhustoimen osoite säilyy entisellään (Pasilanraito 9 B).

• Lisätietoja 1.1. alkaen nettiosoitteessa www.oikeus.fi/oikapu/helsinki

Museon joulukalenteri sai uuden ilmeen

Helsingin kaupunginmuseo on julkaissut kolmatta kertaa historiallisen joulukalenterin, joka kertoo suomeksi ja ruotsiksi helsinkiläiskodin jouluvalmisteluista 1860-luvun alussa. Uudessa kalenterissa joka luukun takaa löytyy pieni tarina ruiskumestari Wikholmin perheen puuhista joulua odotellessa. Arkisia helsinkiläisälvitouhuja värittävät Erikarouvan, perheen lasten sekä palkollisten puuhut. Kalenterin näyttämönä on Helsingin vanhin puutalo, tänä vuonna 190 vuotta täyttävä Ruiskumestarin talo Kristianinkatu 12:55a.

Helsingin keskustan vanhin puutalo on Helsingin kaupunginmuseon hoidossa. Museo on sisustettu talossa vuosina 1859–63 asuneen ruiskumestari Alexander Wickholmin perheen kodiksi. Ruiskumestarin talo on tuttuun tapaan puettu jouluasuun 4.1. asti.

Joulukalenteria myydään Museokaupassa, Sofiankatu 4 sekä Ruiskumestarin talossa (5.11. alkaen). Kalenterin hinta on 6 euroa.

• www.helsinginkaupunginmuseo.fi

Verkkonuorisotyö vetää

Nuoret viihtyvät verkossa, joten nuorisotyötä kannattaa kehittää siellä. Helsingin nuorisoasiainkeskus on valtakunnallinen edelläkävijä.

Nuoret löytävät tukea ja vertaistietoa verkosta, kun virastot ja palvelupisteet ovat suljettuina. Nuoret esittävät verkossa kysymyksiä kaikkina vuorokauden aikoina yhä enenevässä määrin.

Monilla nettisivuilla on tietoa, linkkejä ja mediakasvatusasiaa, mutta mistä löytää aikuisen ihmisen, joka vastaa nuorelle?

Nuoret voivat kohdata aikuisia verkossa reaaliaikaisesti. Valtakunnallista nuorisotyötä tekevä Netari.fi -hanke kattaa 18 kuntaa. ”Kunnissa Netarin verkkonuorisotyötä tekee kaikkiaan noin 50 nuoriso-ohjaajaa osa-aikaisesti, osana muuta työtään. Valtakunnallista toimintaa koordinoi ja kehittää kaksi kokopäiväistä hanketyöntekijää Helsingin nuorisoasiainkeskuksessa”, Netarin projektisuunnittelija **Leena Tuuttila** kertoo.

Muiden muassa Nuorisotiedotuskeskus Kompassi ja Mannerheimin Lastensuojeluliitto tarjoavat monipuolisia palveluita netissä. Nuoret voivat esittää kysymyksiä, joihin ammattilaiset vastaavat.

Nuoret elävät verkoissa ja aikuiset reaalityöelämässään, miten nämä kaksi maailmaa voisivat kohdata toisensa paremmin? Helsingin nuorisoasiainkeskus on kehittänyt verkossa tehtävää, nuoret kohtaavaa nuorisotyötä vuodesta 2003 alkaen erillisten hankerahoitusten avulla.

Nuorisotiedotuskeskus Kompassi

”Pulmakulma-nettisivut ovat suosittu. Sivulla on noin 9000 kävijää kuukaudessa. Nuoret esittävät noin sata kysymystä kuukaudessa, joihin ammattilaiset vastaavat korkeintaan viiden arkipäivän sisällä. Sivuiltamme löytyy myös apua-opas, joka ohjaa nuoria eteenpäin”, Kompassin toiminnanjohtaja **Päivi Timonen** sanoo.

Pulmakulma-sivut ovat palvelleet jo kaksi vuotta. Nuoret voivat lähettää sivus-

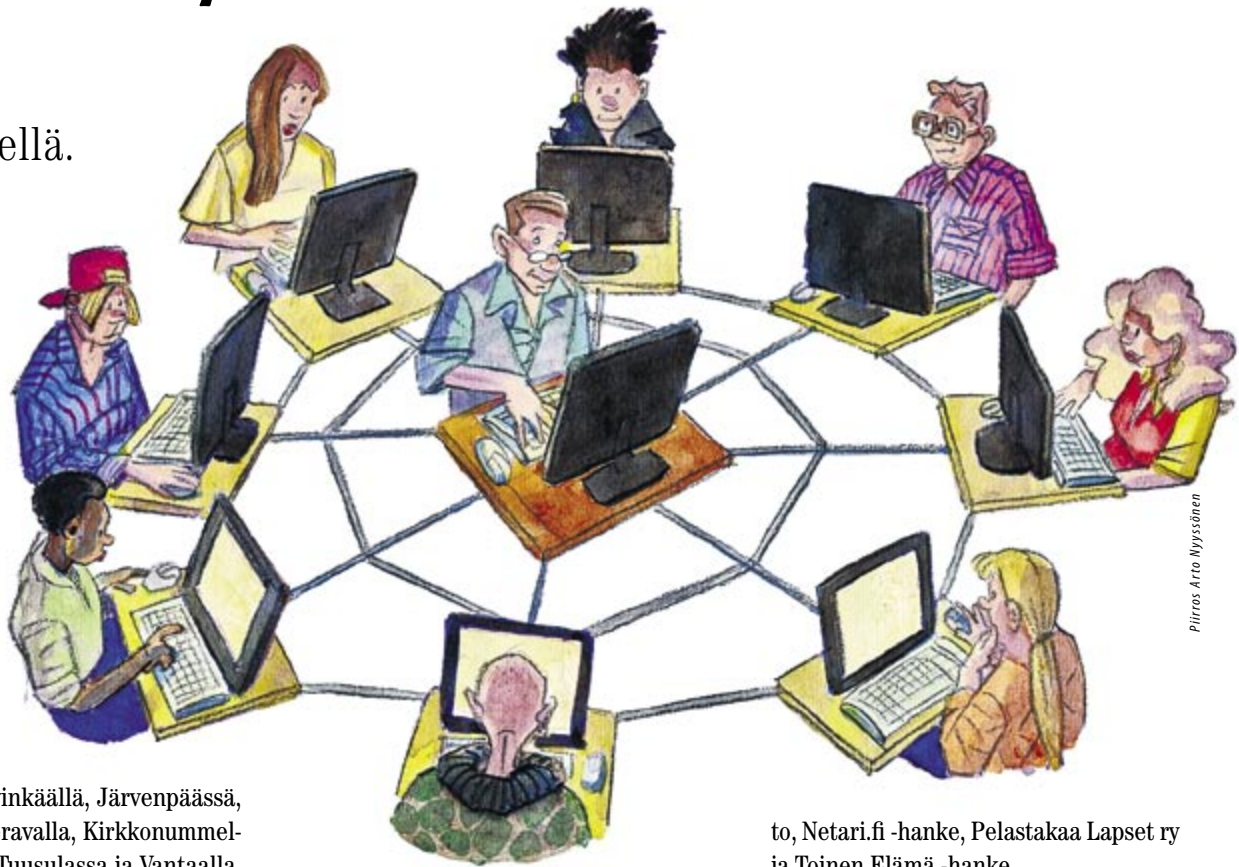
tulle nimi-merkin turvin mieltään askarruttavia kysymyksiä, joihin nuoriso-ohjaajat ja muut nuorisotiedotuksen työntekijät vastaavat. Vastaajia on Espoossa, Helsingissä, Hyvinkäällä, Järvenpäässä, Kauniaisissa, Keravalla, Kirkkonummella, Pornaisissa, Tuusulassa ja Vantaalla. Kompassi vastaa Helsingille tulleista kysymyksistä.

Suosittuja aiheita ovat ihmissuhde-, seksuaalisuus- ja terveysaiheiden lisäksi oman kunnan vapaa-ajanviettomahdollisuudet.

Verkkonuorisotalo Netari.fi

Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus on valtakunnallisesti verkkonuorisotyön kehittämis- ja koordinoimisvastuussa. Nuorisoasiainkeskuksen luotsaama Netari.fi -hanke kehittää ja toteuttaa verkossa tehtävää valtakunnallista nuorisotyötä. Toiminnan tavoitteena on saada yhteys niihin nuoriin, jotka viettävät suuren osan ajastaan verkon erilaisissa toimintaympäristöissä.

Netarin verkkonuorisotyötä tehdään kahdessa nuorten suosimassa verkkoympäristössä, Habbossa ja IRC-Galleriassa. Kummassakin ympäristössä toimii Netarin virtuaalinen nuorisotila, jossa nuoren on mahdollista käydä reaaliaikaista keskustelua sekä toisten nuorten että koulutetun nuorisotyön ammattilaisen kanssa. Nuorisotilat ovat avoimia kuutena iltana viikossa.

Piirros Arto Nyssönen

Toinen Elämä -hanke 2008

Hankkeessa tarkastellaan nuorten netin käyttäjien elämän muuttumista. Tutkimusareenoina toimivat internet-yhteisöt, virtuaalimaailmat ja verkkopelit.

Tämän vuoden aikana Toinen Elämä-hankkeessa on selvitetty monipuolisesti sitä, miten lasten ja nuorten elämän siirtyminen virtuaalisiin ympäristöihin vaikuttaa heidän kehitykseensä. Tutkimus perustuu syksyllä kouluissa tehtyihin kyselyihin. Projektityöntekijä **Tom-**

mi Tossavaisen mukaan netin käyttötutkimukset on yleensä on tehty aktiivikäyttäjien keskuudessa, mutta nyt saadaan ääni myös passiivikäyttäjille.

Selvitykset julkaistaan ikäryhmittäin ja luokka-asteittain joulukuussa 2008.

Sosiaali- ja terveysministeriön määrärahoilla rahoitettu hanke on Helsingin kaupungin Klaari-toiminnan koordinoima.

• www.toinenelama.fi

Viime kevään aikana Netarin virtuaalisissa nuorisotiloissa vieraili 53 000 nuorta, joka on keskimäärin 600 nuorta iltaa kohden. Näistä nuorista noin 5 200 keskusteli nuoriso-ohjaajan kanssa, joko kahden kesken tai ryhmässä.

Virtuaalisen kohtaamisen ohella Netari järjestää verkossa tavatuille nuorille reaaliaikaisen tapaamisen eli miittejä. Lisäksi kesäisin järjestetään valtakunnallinen Netari-leiri. Nuorille tarjotaan myös mahdollisuus kouluttautua vapaaehtoisiksi apuohjaajiksi, jotka osallistuvat verkkonuorisotyöhön varsinaisen Netari-ohjaajan avustuksella.

Hankkeen tavoitteena on kehittää verkossa tapahtuvan nuorisotyön laatua, luoda yhtenäinen työmalli ja toimintakulttuuri valtakunnalliseen nuorisotyöhön. Lisäksi tavoitteena on moniammatillisen verkkonuorisotyön kehittäminen, joka madaltaa verkossa kohdattujen nuorten kynnystä asioida sosiaali- ja terveyspalveluissa. Hanke aktivoi ja auttaa myös sosiaali- ja terveyspalveluita kehittämään omia verkotyön mallejaan.

Helsingin ja koko maan kattavien palveluiden kehittämisestä

Verkossa tehtävä nuorisotyö alkoi pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyöhankeena, jota ryhdyttiin vuoden 2007 syksyllä laajentamaan valtakunnalliseksi toiminnaksi opetusministeriön tuella. Verkossa nuoria kohtaavat tahot perustivat samana syksynä nuorille suunnatun verkkotyön foorumin, jossa kehitetään työmenetelmiä ja verkkotyökaluja.

Kilpailun sijasta toimijat ovat halunneet verkostoitua. Mukana ovat A-klinikkasäätiö, Elämä On Parasta Huumetta ry, Helppimestä ry, Helsingin nuorisoasiainkeskus, Mannerheimin Lastensuojeluliit-

to, Netari.fi -hanke, Pelastakaa Lapset ry ja Toinen Elämä -hanke.

Helsingin nuorisoasiainkeskuksen verkkopedagogi **Suvi Kuikan** mukaan nuorten ja aikuisten kohtaaminen on onnistunut verkossa erittäin hyvin. ”Nuorille verkko on luonteva foorumi keskusteluun aikuisen kanssa. Usein oman tilanteen kirjoittaminen verkkoon auttaa jo siinä vaiheessa, kun sitä miettii ja muotoilee. Myös nimettömyys helpottaa mahdollisuutta kertoa hankalistakin asioista. Tärkeää olisi saada lisää nuorille tarkoitettuja arkipalveluita verkkoon, esimerkiksi kouluterveydenhoitaja.”

Nettiareena-hanke

Nuorisoasiainkeskus on tarjonnut Helsinki-portaalin kautta Free your mind -sivuston nuorten sähköiseksi toimintatilaksi, jonne nuoret ovat voineet tallentaa media-aineistoja. Kävijämäärä Free your mind -sivustolla nousee tapahtumien yhteydessä, jopa yli 50 000 viikossa.

Helsinki on toiminut sähköisten palvelujen edelläkävijänä, siksi tekniikka on ollut kovilla. Palvelimelle on esimerkiksi kertynyt suuri määrä digitaalista aineistoa, jonka joukosta nuorten tuottamat ajankuvat ja ajankohtaisaineistot eivät ole löytyneet käyttöön. Palveluiden parantamiseksi nuorisotoimenjohtaja **Lasse Siurala** nimitti tammikuussa asiantuntijaryhmän miettimään uusia ratkaisuja. Tuloksena syntyi nettiareena-hanke. Nettiareenalla on nuorten tuottaman aineiston lisäksi palveluja nuorille.

”En tiedä mitään kaupunkia tai maata, jossa oltaisiin meitä pidemmällä verkkonuorisotyön kehittämisessä. Työuotomme ovat herättäneet kiinnostusta ulkomailta – viimeksi oli Kiinan nuoriso-hallinnon korkein johto tutustumassa työhömmä”, nuorisotoimenjohtaja Siurala kuvaa Helsingin aktiivista linjaa.

Nina Rintala

Rautalangasta väännettyä tietoa verkosta

Kasvattajien huolena on vapauksien antaminen kasvavalle sukupolvelle. Nykyisin ei vain välttämättä tiedetä, mistä vapauksista on kyse, sillä netti on monille vanhemmille vähemmän tuttu maailma kuin lapsille ja nuorille.

Kruunuhaassa on punatiilinen rakennus, jonka kyljestä kohoaa korkea savupiippu. Pesulaksi kutsutussa rakennuksessa on valtiotieteiden tohtori **Janne Matikaisen**, 38, työhuone. Terävän, mutta leppoisan oloinen mies nauttii työhuoneensa sijainnista.

Helsingin yliopiston viestinnän laitoksen tutkijana ja opettajana toimivan Matikaisen mukaan verkkoa voidaan pitää yhtenä kasvattajana kodin, koulun, ystävien ja median rinnalla. Matikainen on tutkinut verkkoon, verkkoviestintään ja verkko-opetukseen liittyviä ilmiöitä yli kymmenen vuotta. Tältä pohjalta lähti ajatus teokseen *Verkko kasvattajana. Mitä aikuisen tulisi tietää ja ajatella verkosta?* Kirja pyrkii avaamaan nuorten verkko-maailmaa helposti ymmärrettävällä tavalla. Sen tarkoituksena on myös herättää verkkoaikakauden kasvatusajattelua, kolmen tyttären isä painottaa. Pääasiallinen kasvatusvastuu on yhä vanhemmilla, sitä ei voi ulkoistaa.

Uutuusteos on selkeä, loogisesti etenevä, kiinnostavasti kirjoitettu ja kasvatukseseen kantaa ottava. Sanasto-osuus avaa nuorten kielenkäytön avainkäsitteitä. Verkkomaailma vääntyy lukijalle kuin rautalangasta. Kirjalla tuntuu yksinkertaisesti olevan tilausta.

”Pääsanoma on se, että ensisijaista on kiinnostus lapsiin ja nuoriin. Toiseksi on tarkoitus lisätä tietoa siitä virtuaalimaailmasta, missä lapset ja nuoret liikkuvat. Kirja haastaa myös ajattelemaan ja esittämään kysymyksiä”, Matikainen sanoo.

Teos on suunnattu koteihin, päiväkoteihin, kouluihin ja nuorisotyössä oleville.

Nettiseikkailuja rajoitetusti

Matikainen muistuttaa netin käyttöön liittyvistä rajoista, joista kannattaa sopia. Esimerkiksi tunti netissä päivittäin riittää kasvukäiselle. Perheen pienimpien käyttämät sivut kannattaa sijoittaa suosikkikirjamerkkeihin, jotta ei vahingossa eksytä epämääräisille sivuille. Kirjautumiset kannattaa tehdä yhdessä, jolloin vanhemmat voivat tutustua sivun sisältöön. Samalla aikuinen näkee, kuka on sivun ylläpitäjä. Tietokoneen voi sijoittaa näkyvälle paikalla kotona, jotta aikuisen on helpompi tukea tarvittaessa.

Parhaimmillaan netti herättää vuorovaikutteista keskustelua nuoren ja aikuisen välillä. Verkon lukutaitohan koostuu monista taidoista, jotka kypsyvät ihmisillä eri aikaan.

Matikainen arvostaa enemmän mediataitojen kehittämistä kuin erilaisten teknisten ratkaisujen avulla tapahtuvaa rajoittamista verkossa liikkumiseen.

Lapset ja nuoret tietävät, ettei nimeä tai yhteystietoja saa antaa netissä. Eikä netin pohjalta saa sopia tapaamisia. Sosiaalinen käyttäytyminen muuttuu teknologiakeskeisemmäksi, mutta verkko voi myös lisätä sosiaalisia suhteita. Haittapuolena yhä nuoremmat lapset altistuvat netissä entistä aiemmin kaupalliseen nuorisokulttuuriin.

Verkossa kohdataan

Matikaisen mukaan verkossa kohdataan ehkä helpommin kuin reaaliaimailmasa. Keskustelupalstat, joilla ihmiset ympä-

ri Suomea keskustelevat harrastuksistaan, eivät olisi muuten mahdollisia. Monet kohtaamiset ovat aitoja, sillä niissä käsitellään myös tärkeitä ja henkilökohtaisia asioita.

Nuoret käyttävät luontevasti chattejä ja meseä, joka on reaaliaikaista keskustelua. ”Nuorten verkossa oleminen on viestien ilotulitusta. Se on todella vuorovaikutteista. Blogissa ihmiset käyttäytyvät toisiaan kannustaen, mutta joillakin keskustelupalstoilla ilkeilläään tarkoituksellisesti”, Matikainen ihmettelee.

”Verkkokaan ei silti poista eroa nuorten ja aikuisten väliltä. Ja avoimeksi kysymykseksi jää se, että millaista on nuorten ja aikuisten aito reaaliaikainen läsnäolo verkossa?”

Matikainen pyrkii elämään niin kuin opettaa. Vapaa-aikalaan hän osoittaa kiinnostusta lastensa asioihin. Yhteisiä mielenkiinnon kohteita ovat musiikin kuuntelu, konsertit, rumpujen soiton opettelu, perheen koiran kanssa lenkkeily ja *Harry Potter* -kirjat.

Nina Rintala

Verkon lukutaito

- Tekstien lukutaito
- Visuaalinen lukutaito
- Mainonnan lukutaito
- Teknologian lukutaito
- Pelilukutaito

LyhytInfo

Nuorisoasiainkeskus on muuttanut

Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus on muuttanut Hietaniemenkatu 9 remontin ajaksi Kalasatamaan osoitteeseen Sörnäistenkatu 1 A, 2. krs. Muutto koskee virastopäällikköä, hallintopalvelujen osastoa sekä alueellisten ja keskitettyjen palveluiden toimistoja. Puhelinnumerot, sähköpostiosoitteet ja PL 5000 säilyvät ennallaan.

Remontti kestää noin kolme vuotta, minkä jälkeen nuorisoasiainkeskus muuttaa takaisin Hietaniemenkatu 9:n uudistuneisiin tiloihin.

Kaupungin vuokra-asuntojen verkkosivut uudistuivat

Helsingin kaupungin vuokra- ja työsuhteasuntojen sivut ovat saaneet uuden ilmeen internetissä. Visuaalisesti raikkaat ja helppokäyttöiset kotisivut on julkaistu osoitteessa www.stadinasunnot.fi.

Linkkien kautta voi tutustua vapaisiin ja vapautuviin asuntoihin sekä jättää hakemuksensa. Tarjonta muuttuu päivittäin, sillä asunto poistuu listalta heti kun se tarjotaan hakijalle.

Graafinen ilme ja ulkoasu on toteutettu yhteistyössä suunnittelutoimisto Part Oy:n kanssa.

Viikkiin rakennetaan Ympäristöalo

Helsingin kaupungin ympäristökeskukselle ja Helsingin yliopistolle rakennetaan uusi, yhteinen toimitalo Viikin tiedepuistoon. Ympäristöalosta tulee Suomen vähiten energiaa kuluttava toimitilarakennus.

Helsingin kaupunginvaltuusto hyväksyi 22.10. toimitalon hankesuunnitelman. Uudisrakennuksen arvioidaan valmistuvan kesällä 2011.

Ympäristökeskus muuttaa uusiin tiloihin, koska entiset tilat ovat liian ahtaat ja epätarkoituksenmukaiset. Nykyisin ympäristökeskus sijaitsee kolmessa toimipisteessä.

Kaupunginorkesterin kausiliput myynnissä

Helsingin kaupunginorkesteri tarjoaa kevätkaudeksi 2009 kolme konserttisarjaa, joissa kussakin on seitsemän konserttia. Alennusetujen lisäksi kevään kausikorttilainen voi valita ilmaisen bonuskonsertin kolmesta erityyppisestä tapahtumasta; tammi-kuussa on tarjolla korkeatasoista kamarimusiikkia, helmikuussa Yhtä juhlaa -lastenkonsertti ja apriliviikolla riemukasta yhteislaulua HKO:n seurassa. Yksi konserttisarja bonuskonsertteineen maksaa 112 euroa (eläkeläisille 91 euroa).

Kevätkauden sarjakalenteri on ilmestynyt. Esitettä on jaossa muun muassa Lippupisteen myymälöissä ja kirjastoissa. HKO-kausikortit koko kevääksi ovat myynnissä Lippupisteen verkostossa 31.12. asti. Kertalippumyynti kevätkauden konsertteihin alkaa 5.1.

- www.hel.fi/filharmonia

OIKAISU – Helsinki-infossa numero 5, sivulla 22 oli painovirhe Helsingin kaupungin tietokeskuksen yhteystiedoissa.

Tietokeskuksen julkaisuja voi tilata sähköpostilla: tietokeskus.tilaukset@hel.fi. Useimmat julkaisuista ovat myös verkossa osoitteessa www.hel.fi/tietokeskus.

Kuva: Kimmo Brandt

Kahi Yau viimeistelee painettua ja pestyä kangasta.

”Oli tärkeää, että paino oli lähellä työntekijöiden asuntoja. Tehtaan katolle piti vielä rakentaa lastentarha työntekijöiden jälkikasvu varten, palloilukenttä ja uimahalli. Ajat muuttuivat eivätkä nämä suunnitelmat toteutuneet,” Uotila naurahattaa silloisia visioita.

Nyt hän kiittelee 2000-luvun alun päätöstä investoida Itä-Helsinkiin. Painokoneet pyörivät täysillä ja tuottavat metritavarana myytävästä kankaasta suurimman osan Herttoniemessä.

”Silloin mietittiin, siirretäänkö tuotanto ulkomaille. Päätimme kuitenkin uudistaa Herttoniemen kaluston ja se on ollut kannattava päätös”, tuotantojohtaja kertoo. ”Nykyään ei taida löytyä meidän lisäksi montakaan tehdasta yhtä läheltä keskustaa.”

Tosin toimistoja ja vaatetusalan yrityksiä on hänen mukaansa tullut viime vuosina runsaasti alueelle. ”Emme ole enää yksinäinen kumma-jainen täällä.”

Tiina Nuto

Tehdas keskellä kaupunkia

Marimekko Oy:n tehdas on suoltanut kangasta Herttoniemessä jo yli 30 vuotta. Siellä on myös yrityksen pääkonttori ja tehtaanmyymälä. Tuotantojohtaja **Helinä Uotilan** mukaan Itä-Helsinki valittiin 1970-luvun alussa tehtaan paikaksi, koska monet työntekijät asuivat siellä.

”Suunnitelmissa oli silloin jopa oman *Mari-kylän* rakentaminen ja muutto jonnekin maalle, mutta sijoittuminen kaupunkiin, hyvien kulkuyhteyksien päähän on tuonut meille monia etuja”, sanoo Uotila. Hänen mukaansa heille on tär-

keää, että suunnittelijat voivat helposti seurata työn eri vaiheita ja olla lähellä tuotantoa. Esimerkiksi kun uusi mallikuvio painetaan ensimmäisen kerran kankaalle, suunnittelijat ovat usein painossa seuraamassa sitä.

Nykyään Herttoniemen kangaspainossa työskentelee 50 ihmistä kahdessa vuorossa ja koko korttelissa on 160 työntekijää. Puusepänkadulla sijaitsee tehdas lisäksi Marimekon pääkonttori, mallikappaleiden ompelimo, varasto ja vuonna 1983 avattu myymälä.

Kuvat Patrik Lindström

Marimekon tuotantojohtaja Helinä Uotila aloitti talossa yli 35 vuotta sitten.

Laajenevaa yritysyhteistyötä

Kaupunki on monin tavoin aktivoitunut elinkeinoelämän suuntaan ja haluaa elinkeinostrategiansa mukaisesti olla entistä yrittämyönteisempi kumppani.

”Toivomme saavamme lisää yrityksiä hyville, kehittyville alueille. Teemme tunnetuksi yritysalueiden monia mahdollisuuksia”, kertoo markkinointipäällikkö **Leena Hakala** kaupungin elinkeinopalvelusta.

Yhteismarkkinointihankkeilla yritysten kanssa on jo aiemmin markkinoitu Kalasatamaa, samoin Vuosaarta paikallisten asukkaiden ja yritysten toiveesta. Nyt yhteistyötä on laajennettu lähiöprojektin aloitteesta uusille alueille.

• www.hel.fi/
elinkeinopalvelu

Yritykset luovat imagoa

Yritykset ja elinkeinotoiminta ovat osa kaupungin julkisuuskuvaa ja elinvoimaisuutta. Työpaikkarakentaminen ja vilkas yritystoiminta luovat mielikuvaa kaupunginosasta, joka kehittyy ja jota kehitetään.

Helsingin lähiöprojekti tähtää esikaupunkien tunnettuuden lisäämiseen paitsi hyvinä ja omaleimaisina asuinympäristöinä, myös metropolialueen keskiössä sijaitsevana mahdollisuuksina yrityksille. Projekti pyrkii edistämään elinkeinotoiminnan markkinointia kaupunginvaltuuston hyväksymän Helsingin elinkeinostrategian painopistealueilla Itä-Helsingissä: Itäkeskus–Puotila–Myllypuro ja Herttoniemi–Roihupelto.

Yrityksiä näyttää syntyvän tai muuttavan helposti merelliseen Keilaniemeen, Kehä III:n varrelle ja kehyskuntiin. Vantaan Aviapolis on brändätty kehittyvänä toimitilakohteena lentoaseman tuntumassa. Moniko sitä vastoin tulee ajatelleeksi, miten loistavat julkiset liikenneyhteydet ovat metrovarren kaupunginosaan. Erityisesti nyt ilmastomuutoksen torjunta ja kaupunkirakenteen tiivistyminen sen vuoksi nostavat julkisen työmatkaliikenteen yhä suurempaan rooliin.

Useat kansainvälisestäkin merkittävät yritykset ovat sijainneet Itä-Helsingissä jo pitkään, muuttamat uudet ovat ennakoineet liikkumiskulttuurin muuttumista ja asettuneet uuden suursataman ja Helsingin liikekeskustan väliselle raideliikenneakselille. Tällä akselilla on myös tärkeitä liikenteen risteyskohtia, kuten Itäkeskus Kehä I:n liittymässä. Lisäksi metrorataan kytkeytyy hienoja merellisiä tai laajojen, kalliometsäisten virkistysalueiden äärellä olevia asuntokaupunginosia, joista yritysten työntekijät voivat löytää asunnon lyhyellä etäisyydellä työpaikastaan.

Myllypuron metroaseman päälle ja viereen, Kehä I:n äärelle kaavoitetut toimitilakorttelit ovat erinomainen esimerkki jälkimmäisestä. Paikka tarjoaa työntekijöille uusia, lähelle juuri rakennettavia asuntoja mutta myös loistavat, ehkä yhdet Helsingin parhaimmista urheilu- ja liikuntamahdollisuuksista. Vihjeenä: mahtava paikka tulevaisuuden virkistys- tai kauneuden- ja terveydenhoitoon panostaville uuden sukupolven palveluyrityksille!

Marja Piimies

Kirjoittaja on lähiöprojektin päällikkö.

Ratikkamuseo vie muistojen matkoille

Uudistuneessa Ratikkamuseossa voi tunnelmoida istumalla vanhoissa vaunuissa tai vaikka tutkailla verkkopalvelusta, kuinka kiskot kulkivat menneillä vuosikymmenillä.

Koska Ratikkamuseon vaunuihin pääsee nyt myös sisään, kävijä voi piipahtaa muun muassa hevosratikan kyydissä. Helsingin raitio liikenne alkoi hevosvetoisena vuonna 1891.

Hevosvaunu oli mitoitettu neljälletoista matkustajalle, jotka istuivat kahdella vastakkaisella puisella penkillä. On helppo kuvitella arvokkaat herrat istumassa solmiot kaulassaan ja kepit käsissään, sillä ratikat olivat ensimmäiseen maailmansotaan asti lähinnä herrasväen huvittelupelejä. Kovempi osa oli kuljettajalla avoimella etusillalla, jossa hän sai kavioiden lennättämän kuran kasvoilleen ja talvella puri pakkanen.

Lisätietoja ja kuvia museon ratikoista voi etsiä kosketusnäyttöiltä vaunujen vierestä.

"Kun museo uudistui kesäkuussa osaksi kulttuurikeskus Korjaamo, siirsimme osan vitriinien aineistosta sähköiseksi", tutkija **Jari Harju** Helsingin kaupunginmuseosta kertoo. "Myös näkökul-

ma muuttui. Haluamme kertoa liikenteen menneisyydestä ennen kaikkea matkustajien kokemusten kautta. Tämän vuoksi nimikin muuttui Raitioliikennemuseosta Ratikkamuseoksi."

Lippuja ja linjatietoa

Kaupunginmuseon tutkijoille soitellaan toistuvasti kysymyksiä ratikkaliikenteen vaiheista. Pubiporukka on lyönyt vetoa, onko Helsingissä joskus kulkenut raitiolinja 5 tai ovatko vaunut ikinä ajaneet Kalevankatua.

Uudistunut museo antaa vastauksen myös tuollaisiin kysymyksiin. "Saimme käyttöömmme Suomen raitiotieseuran nettipalvelun, josta voi tutkaila Helsingin ratikkareittejä alusta tähän päivään", Harju kertoo.

Koneelta löytyy siis vastaus myös kysymyseen ratikkalinjasta viisi. Viitostunnuksella kulkeeneen linjan vaiheet alkavat jo vuodesta 1907, mutta 1950-luvun puolivälissä viitonen ajoi Katajanokalta Messuhallille ja 1980-luvun alussa Katajanokalta Töölöntorille.

Vitriini, johon on koottu lippuja hevosratikoissa käytetyistä poleteista alkaen, on komea ja lippuriveistä voi bongata lukuisia hauskoja yksityiskoh-
tia. Opaskoirakin on näemmä aikanaan tarvinnut oman lipun. Muutamana vuonna sotien jälkeen, kenties raskaita aikoja piristämään, liput koristeltiin horoskooppimerkein.

Liikenteen opetus- ja esittelyfilmeistä rakennettu kooste luo ajan-kuvaa 1930-luvulta 1970-luvulle. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön rahastajan univormu kiiltävine nappineen ja koppelakkeineen henkii arvovaltaa, jota kieltokyltit vielä tehos-
tavat. "Kun rahastaja jyrähti aitiostaan, häntä myös toteltiin", Harju kertoo. "Matkustajia ohjailtiin päättäväisesti menneinä vuosikymmeniä."

Kuilun partaalta nousuun

Taalu virkapukuvitriinin vieressä kertoo matkustajamäärien kehityksestä. Vuonna 1900, jolloin Helsingin ensimmäinen sähköraitiovaunu lähti liikenteeseen, matkoja tehtiin kolmisen miljoonaa vuodessa. Matkustajamäärä lähti nousuun ensimmäisen maailmansodan vuosina, kun inflaatio söi rahan arvoa, mutta lippujen hinnat pysyivät ennallaan.

"Raitioliikenne eli kultakauttaan 1930-luvulla. Busseja ja henkilöautoja oli vielä vähän, mutta kiskoja yli 80 kilometriä. Juurikaan liioittelematta voi sanoa, että ratikalla pääsi kaikkialle Helsingissä", Harju kertoo.

Matkustajakäyrän korkein piikki, 150 miljoonaa, osuu toisen maailmansodan jälkeiseen aikaan. Tupaten täysissä vaunuissa kulkemisesta oli lysti kaukana. Pysäkeille oli palkattu järjestyksiemiehiä, matkustajia roikkui vaunujen ulkopuolelle ja putoajia kuolikin. Ratikat joutuivat kantamaan lähes koko liikenteen taakan, kun bussit olivat rähjäytyneet loppuun rintamalla.

1960-luvulla raitiovaunuja kohtasi lopetusuhka, sillä mitäpä moisella antiikkivehkeellä uudistuvassa Helsingissä tekisi. Kiskoliikenne nousi kuitenkin uudelleen. Nykyään ratikoilla tehdään noin 53 miljoonaa matkaa vuodessa ja linjojen yhteispituus on noin 85 kilometriä. Uusin linja 9 Kolmikulmasta Itä-Pasilaan avattiin tänä vuonna.

"Ratikkamuseo haluaa muistuttaa siitä, että ratikat eivät ole vain vaihtoehto muille kulkuneuvoille vaan myös osa Helsingin imagoa. Ratikoilla on värikäs menneisyys ja niihin liittyy matkustajien keskuudessa valtavasti muistoja ja nostalgiaa. Ja mikä hienointa, raitioliikenteellä on myös tulevaisuus", Harju sanoo.

Tapio Tolmunen

• Raitioliikennemuseo sijaitsee osoitteessa Töölönkatu 51 A ja se on avoinna joka päivä klo 11–17.

Kuvat Kimmo Brandt

Raiteilla jatkossakin

Helsingiläiset pitävät raitiovaunuista ja sähköistä kiskoliikennettä suosivat myös ympäristösyistä, joten uusia raitiotieitä rakennettaneen jo ensi vuosikymmenellä.

Uutta linjaa 9 suunnitellaan jatkettavaksi Ilmalaan ja pidemmälle eteläiseen Helsinkiin. Jätkäsaaren uuden asuntoalueen joukkoliikenneyhteydet hoidetaan raitiovaunuilla ja kiskojen rakentaminen aloitetaan kenties vuonna 2011. Toinen suuri hanke suuntautuu Laajasaloon. Kaupunki on tehnyt päätöksen luopua metrovaihto-

ehdosta ja optimisempien arvioiden mukaan ratikka kulkisi jo vuonna 2014 tai 2015 siltä pitkin Kruunuvuorenselän yli Korkeasaaren ja Tervasaaren kautta Kruununhakaan.

Helsinki on päättänyt pitää raideliikenteen kantakaupungin pääasiallisena joukkoliikennemuotona, mutta kiskot kulkenevat jatkossa myös kaupunkien rajojen yli, sillä bussi-Jokeria Itäkeskuksesta Tapiolaan on kaavailtu korvattavaksi raidenvaihtoehdolla.

Tapio Tolmunen

Kaupungin muuttuvat kasvot

Valokuvaaja Kari Hakli on ikuistanut Helsingin elämää ja ympäristöä vuosikymmenten ajan.

Osa hänen kaupunginmuseolle kuvaamistaan noin 7 000 mustavalkokuvasta vuosilta 1967–1977 on koottu näyttelyksi sekä kirjaksi, jotka kertovat kaupunkikuvan suurista muutoksen vuosista.

Heimolan talo elokuvateattereineen ja baareineen purettiin vuonna 1969. Kuvassa oikealla olevan matalan rakennuksen vieressä, Aleksin ja Kluuvikadun kulmassa, oli silloin Elannon tavaratalo.

Kari Haklin kaupunginmuseolle tallentamat valokuvat kertovat omaa kieltään suurten muutosten vuosikymmenestä. Helsingissä. 1960-luvulla maaltamuutto näkyi voimakkaasti myös pääkaupungissa, jossa lisääntyvän väestön asuntotarpeisiin oli jo rakennettu suuria lähiöitä.

Ajalle oli leimallista myös nopeatempoinen vanhan rakennuskannan hävittäminen. Taloudellinen vaurastuminen toi mukanaan varsinaisen purkuvimman. Näyttävät kivitalot saivat tuomion siinä missä vanhat puutalotkin. Tilalle nousi uusia tehokkaampia rakennuksia, joiden kauneusarvoista kiistellään edelleen.

”Silloin rakennuskannan säilyttämistä ei vielä säädelty lailla”, toteaa kaupunginmuseon kuvakokoelmien pääl-

Rautatientoria kivetään vuonna 1969.

likkö **Riitta Pakarinen**. Hän on osallistunut Kari Haklin kuvista kootun näyttelyn ja kirjan tekemiseen.

Kun Hakli vuonna 1967 sai kaupunginmuseolta tehtäväkseen ikuistaa murrosvaiheessa elävän Helsingin purkutuomion saaneita rakennuksia asukkaineen, työllä oli niin kiire, ettei kuvaaja aina ehtinyt paikalle ennen kuin rakennus oli jo maan tasalla. Useimmiten kuitenkin Hakli ehti tehdä työnsä ja siitä hänelle syntyiikin kyyninen lentävä lause: ”Kuvattu on, saa purkaa.”

”Kari Haklin kymmenen vuotta kestänyt kuvausprojekti ei kuitenkaan keskittynyt pelkkiin purettaviin taloihin, vaan hän oli valokuvaajana mukana myös kaupunginmuseon merkittävässä ja uraauurtavassa kaupunkitieteellisessä dokumentointityössä, jonka aikana haastateltiin asukkaita ja kuvattiin heidän kotinsa ja asuin-ympäristönsä. Projektissa kaupunginmuseon yhteistyökumppanina oli yliopiston Kansantieteen laitos”, kertoo Riitta Pakarinen.

Museoon tallennettu kuva-aineisto on todellinen aarreaitta sekä tutkijoille että aikakaudesta muuten kiinnostuneille.

Suuria myllerryksiä vähässä ajassa

Kantakaupunki ja lähiympäristö muuttuivat ennen näkemättömällä vauhdilla. Talo toisensa jälkeen katosi kaupunkikuvasta. Kari Haklin kirjaan ja näyttelyyn on koottu kuvia myös purkuvimman puristukseen jääneistä ihmisistä muuton kynnyksellä. Hakli muistaa edelleen esimerkiksi Castréninkadun asukkaiden apeat tunnelmat, kun hän kiersi kameroineen jo osittain tyhjennettyjä asuntoja vuonna 1969.

Keveämpi mieliala sen sijaan vallitsi Koskelan parakkikylää ikuistettaessa. Siellä ihmiset tuntuivat tyytyväi-

semmltä elämäntilanteeseensa, vaikka muutto odotti heitäkin. Toisenlaistakin parakkiasumista täällä on koettu, kun rakennusfirmat pystyttivät kauempaa työn perässä Helsinkiin tulleeille rakennusmiehille tilapäistä majoitusta varten alkeellisia, miltei koppimaisia asumuksia. ”Niistä jäi lähes vankilanomainen vaikutelma, jonka muistan vieläkin”, toteaa Kari Hakli.

Valitessaan näyttelyyn ja kirjaan tulevia kuvia Hakli oletti niiden herättävän valtavan määrän muistoja lähes neljäkymmenen vuoden takaisista kuvauksista. Muistoja kuplikin pintaan, mutta oletettua vähemmän. Armoton purkaminen kuitenkin nostattaa edelleen vahvoja tunteita, sillä Kari Hakli pyörittelee vieläkin päätään, kun muistelee armotonta purkamista. Vanhan korjaamista ei siihen aikaan arvostettu ja niinpä vankat ja uljaatkin rakennukset saivat purkutuomioita – ja tilalle rakennettiin ympäristöstään poikkeavia, ankeita rakennelmia.

Muutama purkukohde kismittää Haklia yli muiden. Esteetikon on edelleen vaikeaa sulattaa esimerkiksi Heimolan talon ja Vallilan työväentalon tuhoamisista. Kari Hakli, joka kuvasi myös Vallilan työväentalon näyttämöllä esiintyneelle Tikapuuteatterille oli mukana kun työväentalon ravintolassa vietettiin päättäjäisjuhlia vuonna 1971 ja muistaa surujuhlan tunnun. Mieleen palaa myös Iso-Roobertinkadulta purettu harvinaislaatuinen talo, joka oli pinnoitettu plastisilla kaakeleilla. ”Se oli sängen koristeellinen talo.”

Nykyinen kaupunkirakentaminen ihmetyttää Haklia, ja hän pohtiikin miksi tyyli on muuttunut.

”Yhtään kaupunkikorttelia ei ole syntynyt 70 vuoteen. Mistä johtuu, että nyt ei nähdä korttelipihojen tuomia etuja. Umpikorttelit luovat suojaisia piha-alueita, jotka suojaavat melulta ja tuuliilta. Ne tuovat myös viihtyisyyttä.”

Mannerheimintie 20: Jouluvalaistu Forum on kuvattu 35 vuotta sitten.

**Makeiskauppa vuodelta 1969. Herkkuja myytiin osoitteessa Helsinginkatu 22.*

Jenny Nupponen on kuvattu Pasilassa Susannankatu 6 A 2 sijainneessa asunnossa kesäkuussa 1971.

**Juhlaviikkojen avajaiskonsertti Kaivopuistossa 26.8.1971.*

Puu-Pasila oli yksi Haklin kuvauskohteista mieleenpainuvimpia paristakin syystä. ”Pasilassa ehti kuvata rauhasa, sillä kuvaamiseen oli aikaa pari kesää. Miljöö oli miellyttävä kivijalkakauppoineen ja vielä normaalia elämään elävine ihmisineen. Se oli aitoa oikeaa kaupunkia, jossa asunnot ja palvelut olivat lähekkäin. Kaupunginosan mittakaava oli erinomainen ja siellä oli vaihteleva pinnanmuodostus, sillä aluetta ei ollut räjäytelty tasaiseksi, niin kuin myöhemmin tehtiin”, muistelee kuvaaja.

Kipinä kuvaamiseen syntyi varhain

Kari Haklin tie kuvien maailmaan alkoi hyvin nuorena. Hän kuvasi kaikkea ympärillään näkemäänsä ja osallistui myös Uuden Suomen valokuvakilpailuun. Palkintosijoille nuoren miehen kuva ei silloin yltänyt, mutta se lunastettiin, ja julkaistiin lehdessä keväällä 1959. Samainen valokuva kahdesta pojasta polttolaseineen porttikongissa on myös nyt julkaistun kirjan kannessa. Kun Kari Hakli sittemmin armeijan jälkeen etsi työpaikkaa, hän kuuli, että Uuteen Suomeen haettiin valokuvaharjoittelijaa. Hakli

**Pasilankadun ja Raakelinkadun kulma on ikuistettu vuonna 1973. Taustalla näkyy Pasilan kirkko.*

sai paikan ja seuraava vuosi kului lehden palkkalistoilla valokuvaajan ammattia oppien. Sitä pestiä seurasivat opiskeluvuodet.

”Pyrin ensin Ateneumiin, jossa oli aloitettu valokuvauksen opetus, mutta totesin jo ennen aloittamista, ettei naimisissa oleva mies voinut mennä päiväkouluun, vaan leipäkin oli kotiin ansaittava.”

Niinpä hän vaihtoi opinahjon Helsingin yliopistoon, jossa opiskeli kirjallisuustiedettä, taidehistoriaa ja arkeologiaa.

”Tein opiskelun ohella kaikenlaisia hanttihommia. Korkeimmassa hallinto-oikeudessa sidoin asiakirjoja. Rei’itin ja narutin niitä.”

Tärkeämpää työtä hän koki tehneensä Rakennustaitteen museon piirustusarkistossa, jossa arkistoharjoittelijan tehtäviin kuului **Jarl Eklundin** töiden kirjaaminen. Sillä työpaikalla syntyi myös kiinnostus arkkitehtuurin kuvaukseen.

Rakennusten kuvaamisen ohella Kari Haklista kehittyi myös erinomainen ihmisten kuvaaja. Hänelle ominaista on se, että kuvia ei milloinkaan lavasteta. Työsuhteet ensin Kansallisteatterissa ja Helsingin Kaupunginteatterissa sekä niiden jälkeen lähes kolmekymmentä vuotta Kansallisopperan kuvaajana todistavat hänen harvinaislaatuista kyvystään tuottaa erinomaisia kuvia yhtä hyvin taloista ja tiloista kuin liikkuvasta kohteestakin. Jo 1950-luvulla häntä kiiteltiin rauhallisesta kompositiostaan ja valonkäytöstään.

Kaupunginmuseon Riitta Pakarinenkin miettii mikä Haklin kuvaustyyli on sellaista, joka saa kuvattavat ihmiset olemaan niin rentoina ja luonnollisina kuvissa.

Kari Haklin saattaa edelleen kohdata kaupungilla kameroineen. Viime vuosina hän on lisäksi ikuistanut paljon Baltiinkin vanhoja kaupunkimiljöitä. Tuoreimpien kuvien enemmistö on kuitenkin otettu hyvin kaukana kotikaupungista. Seuraavaksi saamme odottaa näyttelyä Haklin Afrikka-kuvista, sillä sinne hän matkaa kolmatta kertaa vuoden vaihduttua uudeksi.

Leena Seitola

- Näyttely: Eteenpäin. Kari Haklin Helsinki-valokuvia 1967–77. Hakasalmen huvila, Mannerheimintie 13, avoinna 4.1. asti ke–su klo 11–17. Vapaa pääsy.

- Valokuvakirja: Kari Hakli. Helsinki 1967–77. Hinta 28 euroa. Kirja on myynnissä muun muassa Hakasalmen huvilassa ja Museomyymälässä, Sofiankatu 4.

*-merkityt kuvat ovat nähtävänä kaupunginmuseon näyttelyssä Power Point -esityksenä. Siihen on koottu kuvia, jotka eivät mahtuneet kirjaan tai näyttelyyn.

Siirtotyöläinen Olavi Voutilainen tuli Varkaudesta rakentamaan Laajasaloon talvella 1973. Hän oli kuvaushetkellä asunut rakennuttajan tarjoamassa parakimajoituksessa 8 viikkoa.

Kivi kiveltä hajotettava vanha talo sai väistyä uuden rakennuksen tieltä vuonna 1971. Purkutyömaana on Fabianinkatu 8.

Lounais-Sipoo ja Vantaan Västerkullan kiila osaksi Helsinkiä 1.1.2009

Pelastustoimintaan liitosalueella panostetaan

Mellunkylän pelastusasema.

Helsingin kaupungin pelastuslaitokselle perustettiin Sipoon liitosalueen tarpeisiin kahdeksan uutta virkaa: kaksi palotarkastajaa ja kuusi sairaankuljettajaa. Mellunkylän pelastusasema, joka sijaitsee lähimpänä liitosaluetta, vastaa vuodenvaihteen jälkeen alueellisesti pelastustoiminnasta ja ensihoitotoiminnasta myös liitosalueella. Lisäksi Helsingin kaupungin pelastuslaitos vastaa palotarkastuksista, nuohouksesta, turvallisuuskoulutuksesta ja väestönsuojelusta koko tällä alueella.

"Pelastuslaitoksen osalta palvelutaso tulee olemaan vuodenvaihteen jälkeen liitosalueella samalla tasolla kuin muuallakin Helsingissä", pelastustoiminnan yksikön päällikkö **Keijo Mökkönen** toteaa.

Uudet sairaankuljettajat on jo palkattu ja heille järjestetään parhaillaan perehdytyskurssi, joka kestää marraskuun loppuun.

"Uudet työntekijät ovat terveydenhuoltoalan ammattilaisia mutta Helsingin sairaalajärjestelmä ja hoitoonohjaukset vaativat perehdytystä", harjoitusmestari **Nils Vikström** Helsingin pelastuslaitokselta sanoo.

Vikström on mukana uusien sairaankuljettajien perehdyttämisessä ja testasi lisäksi, että uudet työntekijät pystyvät palvelemaan myös ruotsiksi.

Sitoutunut ammattilainen on myös perehdytyskursilla aloittanut alun perin Anjalankoskelta kotoisin oleva **Katri Marjava**. Hän valmistui Stadiasta ensihoitajaksi viime vuonna ja ehti työskennellä Marian päivystyksessä vuoden ajan hoitajana, joten monenlaiset tilanteet ehtivät tulla jo tutuiksi.

"Marian päivystys on raskas paikka olla töissä. Täytyy nostaa hattua työntekijöille", sairaankuljettaja Marjava sanoo.

Helsingin pelastuslaitoksella hän pääsi oman näkönsä työhön, kun pelkkä osastotyö ei houkuttanut.

"Halusin päästä liikkeelle", sairaankuljettaja sanoo.

Ja miten Marjavan ruotsinkieli sujui haastattelussa?

"Det gick bra", harjoitusmestari Vikström huudattaa vierestä.

Nuohous iso kysymys

Laitos on varautunut Sipoon liitosalueeseen monella tasolla. Erityisesti nuohous on pääosin pientaloissa asuville uusille helsinkiläisille tärkeä asia. Riskienhallintayksikön päällikkö **Seppo Sihvonen** lupaa, että nuohoukset jatkuvat ilman keskeytyksiä.

"Myös palotarkastukset pyörivät normaalisti eikä esimerkiksi mitään erilaisia säädöksiä tule", Sihvonen sanoo Erottajan pelastusasemalla.

Nuohouksen järjestämisen yksityiskohdista päätetään tosin vasta loppuvuodesta. Pohdinnan alla on, jatkaako vanha palveluntarjoaja vai järjestetäänkö nuohous kokonaan helsinkiläisin voimin.

"Helsingin pelastuslaitos tekee nuohoustoiminnasta lähiaikoina sopimuksen, jolloin yksityiskohdat ratkeavat."

Nuohous on palotarkastusten lisäksi osa riskienhallintaa, onnettomuuksien ennaltaehkäisyä, mitä riskienhallintayksikön päällikkö Sihvonen haluaa katsoa kokonaisuutena. Paloturvallisuus on yksi osa-alue. Kahden uuden palotarkastajan viroissa on huomioitu myös kasvavan alueen tulevaisuuden tarpeet.

"Lisäksi turvallisuuskoulutus on merkittävässä roolissa. Tuomme liitosalueelle uudenlaista turvallisuuskultuuria", Seppo Sihvonen kertoo.

Turvallisuuskouluttajat ovat jo kartoittaneet valituskohteita, esimerkiksi päiväkotia. Rakentaminen alueella on vielä vähäistä, joten riskienhallintaa tehdään paljon yhteistyössä alueen kaavoittajien kanssa.

Helsingin pelastuslaitos on tutustunut alueen riskikohteisiin, palopostien paikkoihin ja automaattikohteisiin, joista myös useimmat hälytykset tulevat. Lisäksi kartta-aineisto on päivitetty koko tältä alueelta. Vuodenvaihteessa myös hätäpuhelut yhdistyvät Helsingin hätäkeskukseen. Hätäkeskuksessa on varauduttu päivittämällä osoitetiedot ja tietokannat ajan tasalle. Kaikista paloja pelastustoimeen liittyvistä kysymyksistä voi tiedustella Helsingin pelastuslaitokselta ja hätäkeskukseen liittyvistä asioista valtion hätäkeskuslaitokselta.

Juha Roppola

Sairaukulkettajat Kallion keskuspelastusasemalla, Katri Marjava oikealla.

Liitosalueen asukkaille lahjaksi matkakortit

Vuoden vaihteen jälkeen Lounais-Sipoon liitosalueen asukkaat voivat helsinkiläisinä matkustaa pääkaupunkiseudun joukkoliikenteessä Helsingin sisäisen liikenteen ja seutuliikenteen lipuilla. Matkakortti on silloin sujuvan matkustamisen edellytys. Esimerkiksi liitosalueen halki ajavilla Porvoon Liikenteen U-liikennevuoroilla kelpaavat pääkaupunkiseudun liput, kuitenkin vain jos matka maksetaan matkakortilla.

HKL lahjoittaa liitosalueen asukkaille henkilökohtaiset matkakortit. Ilmaisen matkakortin saa esittämällä virallisen, kuvallisen henkilöllisyyden osoittavan todistuksen eli henkilökorttinsa, passinsa tai Kela-korttinsa.

HKL jakaa ilmaista matkakorttia 15.12.2008–28.2.2009 välisellä ajalla. Helmikuun jälkeen matkakortista joutuu maksamaan normaalin 9 euron hinnan. Matkakortin voi hakea 15.12. alkaen Itäkeskuksen metroaseman HKL:n asiakaspalvelupisteestä: avoinna ma–pe klo 10.00–17.15, puh. (09) 310 12345.

Matkakortin saa myös HKL:n väliaikaisesta palvelupisteestä Östersundomin Sakarinmäen koululta, Knutersin-

tie 924: avoinna ke 7.1. ja to 8.1. klo 14.30–19.00 sekä pe 9.1. klo 14.30–17.00. Lisäksi pisteessä voi samalla ladata matkakorttiin arvoa tai kautta. Vaikka omistaisikin jo matkakortin, kannattaa siihen käydä päivittämässä uusi kotikunta Helsinki.

Matkakortin voi ladata muun muassa HKL:n asiakaspalvelupisteissä, metroasemien monilippuautomaateilla ja YTV-alueen R-kioskeissa.

Matkakorttiin ladataan arvoa tai kautta, joita voi käyttää matkalippuihin YTV-alueen lippujärjestelmään kuuluvissa joukkoliikennevälineissä. Arvo on rahaa, jolla voi ostaa matkalippuja liikennevälineessä. Kausi on aikaa, jonka kuluessa saa matkustaa niin paljon kuin haluaa eri liikennevälineissä. Kausi ei kuitenkaan kelpaa yöliikenteessä klo 02.00–04.30, jolloin on voimassa yötaksa.

Eri matkalippuvaihtoehtoja on useita, mutta oleellisin jako voidaan tehdä matkustusalueen mukaan. Matkalippu käy esimerkiksi joko vain yhden kunnan sisäisessä liikenteessä tai useamman kunnan seutuliikenteessä.

Helsingin sisäisessä liikenteessä henkilökohtaista

matkakorttia käytettäessä aikuisen 30 päivän kausilippu maksaa 42,80 ja lapsen 18 euroa. Vastaavasti aikuisen yksittäisen arvolipun hinta on 1,82 ja lapsen 0,75 euroa.

Alueelle kaksi uutta bussilinjaa

Liitosalueen nykyiset joukkoliikennepalvelut jatkavat toimintaansa kuten ennen. Niitä täydennetään kahdella pienkalustolinjalla. Ne hoitavat syöttöliikenteen alueen pääväylän Uuden Porvoontien varteen, josta on vaihtoyhteys U-linjoilla eteenpäin muun muassa Itäkeskuksen metro- ja bussiasemalle. Monet U-linjat vievät myös vaihotta keskustaan.

Ilta-aikaan ei liitosalueelta kulje U-liikennevuoroja Helsinkiin noin klo 17.45–20.15 välillä eikä vastaavasti keskustasta liitosalueelle noin klo 20–22.40 välillä. Näinä ajankohtina pienkalustolinjat liikennöivät Itäkeskukseen asti. Pienkalustolinjojen reitit kulkevat keskeisten taajamien, Talosaaren, Karhusaaren, Länsisalmen ja Landbon kautta Itäsalmeen.

• www.hkl.fi

Kuva Patrik Lindström

Sakarimäen koulusali täyttyi ääriään myöten marraskuuisessa asukasillassa.

Palveluopas koteihin

Helsingin palveluista jaetaan opas liitosalueen kotitalouksiin ennen vuoden vaihtumista. Palveluopas on suomen- ja ruotsinkielinen.

Tämä ja monta muuta asiaa selvisi kaupunginjohtaja **Jussi Pajusen** vetämässä asukasillassa

Sipoon Sakarimäen koululla. Yleisö kuunteli keskittyneenä ja kriittisesti kaupungin virkamiesten esityksiä. Kaikkiin liitosalueen asukkaita askarruttaviin kysymyksiin ei vielä saatu vastauksia, mutta niihin palataan, lupasi Pajunen.

Nuoria kutsutaan harrastamaan

Nuorisotyön tekeminen on samanlaista Sipoossa kuin Kontulassa tai muualla Helsingissä: nuoret kohtaavat toisiaan ja tapaavat turvallisia aikuisia. Nuorisotalot antavat olemiselle raamit. Siellä saa osallistua päätöksentekoon, harrastaa tai vain hengaila kavereittensa kanssa”, sanoo itäisen nuorisotyöyksikön toiminnanjohtaja **Irma Sippola**.

Helsingin kaupungin nuorisotoimi on valmistautunut ottamaan liitosalueen nuoret avosylin vastaan. Kontulan Nuorten toimintakeskus tai Vesalan nuorisotalo ovat noin kymmenen kilometrin päässä nykyisestä Sipoon Östikesestä. Sippola kertoo, että mikäli kiinteistöasiat eivät vuoden vaihteeseen mennessä ole vielä selvinneet, luodaan nuorille kulkemismahdollisuudet esimerkiksi juuri Kontulaan.

”Täällä on laajat harrastusmahdollisuudet. Meillä on pohjoismaiden suurin sisäkeuhkitalo, jousiammuntarata, nuorten tietokonepalvelut, puu-, kivi- tai tanssityöpajat. Yhteensä kolmisenkymmentä ammattitaitoista ohjaajaa elää nuorten kanssa itäisessä yksikössä, ja Kontulassa kävijät itse osallistuvat päätöksentekoon sekä budjetin suunnitteluun.”

Sippola toivoo silti, että nykyinen Östersundomissa sijaitseva Östis jäisi nuorten käyttöön vastaisuudessakin. Osa nuorista varmasti haluaa tulla osallistumaan itähel-sinkiläisiin harrastusmahdollisuuksiin, mutta nuorisotalon idea on olla lähellä nuoria. Sinne mennään nopeasti ja helposti koulun jälkeen eikä se saisi olla kaukana.

”Nuorten kohdalla ei puhuta vain palvelun tarjoamisesta, vaan nuorisotalo ohjaajineen muodostaa osan elämästä ja arkea. Sinne saa tuoda tunteet mukaan ja niistä voi puhua. Osa Kontulassa käyneistä nuorista on saattanut viettää aikaansa samalla talolla 7-vuotiaasta aikuisikänsä asti.”

Erilaisuus rikastaa

”Vuoden vaihtuessa joka tapauksessa otamme sipoolaiset nuoret vastaan. Meille tulee kolme uutta nuorisohjaajaa, joista yksi osaa hyvin ruotsia. Nykyistä Östistä käyttää 20–40 nuorta vakituisesti, aukioloajat ovat olleet hyvin samantapaiset kuin meilläkin. Lisäksi siellä on aktiivinen partiolippukunta”, Sippola kertoo.

Kontula ja Sipoo eroavat maantieteellisesti, kulttuurisesti ja sosioekonomisesti toisistaan. Sipoossa eletään

maaseutumaisesti peltojen tai metsien keskellä. Itä-Helsingissä on paljon kerrostalovaltaisia alueita, joissa asuu runsaasti maahan muuttaneita uussuomalaisia. Sippola ajattelee, että puolin ja toisin toimintaan tuodaan uusia ajatuksia ja nuorisotyön muotoja. Luonnon läheisyyttä painotetaan varmasti tulevaisuudessa.

”Nuorten kohdalla erilaisuus on rikkaus, he ovat usein innostuneet tutustumaan uusiin ihmisiin tai kulttuureihin. Toivottavasti vanhemmat eivät ole huolissaan tilanteesta, koska alun jälkeen löydämme varmasti hyvät toimintamallit kaikille. Mielestäni on hyvä kohdata uusia ihmisiä ja tarkistaa mielikuviaan muista. Kohtaamisesta syntyy jotain uutta.”

Nuoret itse aloittavat uuden kauden rokatien ja räpätien. Kuntien rajojen siirto on tuottanut musiikki-idean. Sipoolainen Sysimusta-yhdistys järjestää uuden vuoden aattona Östiksellä Rajarock-tapahtuman.

Aija Pouru

Kuva Kimmo Brandt

Täällä on laajat harrastusmahdollisuudet”, kertoo itäisen nuorisotyöyksikön toiminnanjohtaja **Irma Sippola**.

Postinumeroiksi 00890 Helsinki

Sipoosta ja Vantaasta liitettävien alueiden vanha postinumero 01100 Itäsalmi lakkautetaan. Helsinkiin siirtyvät alueet saavat uuden postinumeron 00890 Helsinki. Sipooseen jäävät alueet siirtyvät postinumerolle 01120 Västerskog ja Vantaalle jäävät alueet siirtyvät postinumerolle 01200 Vantaa.

Itsenäisyyttä muistetaan

Helsingin kaupunginjohtaja Jussi Pajunen kutsuu joka vuosi Helsingin peruskoulujen neljänsien luokkien oppilaat Finlandia-talossa järjestettävään itsenäisyysjuhlaan. Tänä vuonna juhlapäiväksi tuli tiistai 2.12. Kahdessa osassa järjestettävään juhlaan ilmoittautui yhteensä 5 198 oppilasta ja 416 opettajaa, joukossa tänä vuonna myös neljäsluokkalaisia Pohjois-Karjalasta sekä vuoden alusta Helsinkiin liittyvistä Sipoon kouluista: Sakarimäen koulusta 49 oppilasta ja 3 opettajaa, ruotsinkielisestä Östersundom skola -koulusta 17 oppilasta ja 2 opettajaa.

Rakennusvalvonta hoitaa lupia

Rakennusvalvontaviranomaisasiat Lounais-Sipoon ja Vantaan liitosalueilla siirtyvät Helsingin kaupungin rakennusvalvontaviraston hoidettavaksi kokonaisuudessaan 1.1.2009 lähtien. Rakennusvalvontaviraston puhelinvaihe on 310 2611. Yleinen lupaneuvonta vastaa numerossa 310 26363, ma-to klo 10–12. Alueen lupasihteerien numerot ovat 3210 26254 ja 310 26364.

Viraston käyntiosoite on Siltasaarekatu 13, Hakaniemi, ja postiosoite PL 2300, 00099 Helsingin kaupunki. Lisätietoja ja yhteyshenkilöitä muun muassa poikkeamispäätösasioista, rakennuslupa-asioista ja toimenpidelupa-asioista viraston kotisivuilta: www.rakvv.hel.fi.

Viisi uutta kaupunginosaa

Sipoosta ja Vantaasta Helsinkiin liitettävän alueen myötä Helsinkiin on tulossa viisi uutta kaupunginosaa, yksi uusi suurpiiri ja peruspiiri sekä kuusi uutta osa-alueita. Tavoitteena on saada muutokset voimaan vuoden 2009 alusta. Päätöksen kaupunginosaaja ja piirirajoista tekee Helsingin kaupunginhallitus.

Helsingissä on käytössä rinnan kaksi aluejakojärjestelmää: kaupunginosaaja ja piirijakoperusteinen aluejako. Kaupunginosaaja Helsingissä on 54. Piirijakojärjestelmässä Helsinki jakautuu nykyisin 7 suurpiiriin, 33 peruspiiriin ja 129 osa-alueeseen.

Uusiksi kaupunginosien nimiksi ovat ehdolla Östersundom, Ultuna, Karhusaari (Björnsö), Talosaari (Husö) ja Salmenkallio (Sundberg). Alueliitoksen myötä Helsinkiin perustetaan uusi 8. suurpiiri, joka on nimeltään Östersundomin suurpiiri (Östersundoms stordistrikt). Uusi peruspiiri, Östersundom, on alueeltaan sama kuin suurpiiri. Helsingin nimistötoimikunnan tekemät uusien osa-alueiden nimiehdotukset ovat Östersundom, Landbo, Puronitty (Bäckängen), Karhusaari (Björnsö), Talosaari (Husö) ja Salmenkallio (Sundberg).

Kaupunkisuunnitteluviraston sivuilla on oma osuus liitosalueesta, jossa kerrotaan tarkemmin mm. uusista tulevista kaupunginosista ja alueen suunnittelusta, ks. www.hel.fi/ksv.

Haluatko kysyä Helsingin sosiaalipalveluista?

S-info vastaa: soita p. 310 44000 tai kirjoita sosiaalineuvonta@hel.fi. Käyntiosoite Salomonkatu 21 B, avoinna arkisin klo 10–16. Ikäihmisten kysymyksiin vastaa Seniori-info, p. 310 44556.

Kysy mistä vain

Kaupungin yleisneuvonta p. 310 11111, internet-sivut www.hel.fi.

● Om svensk ungdomsverksamhet i östra Helsingfors och annan information på svenska för dig som skall byta hemkommun se s. 18. Se även Helsingfors-infos svenska sidor 19–21.

Nyt menoksi!

Teatteria

Räjähävä uutuusmusikaali Kaupunginteatteriin

Helsingin Kaupunginteatterin kevään uutuusmusikaali Spring Awakening saa ensi-iltansa helmikuussa. Kohutun ja kehitun musikaalin kirjoittanut Steven Sater ja sen säveltänyt Duncan Sheik ovat saaneet inspiraationsa saksalaisen Frank Wedekindin näytelmästä. Wedekindin teos oli ilmestyessään 1891 niin rohkea kuvaus nuorten kasvusta ja elämän-

kiihkosta, että sen kaikki näyttämöversiot kiellettiin. Nyt näille sadan vuoden takaisille murrosikäisille on annettu 2000-luvun ääni ja vimma.

Teoksen musikaaliversio tuli ensi-iltaan Broadwaylla joulukuussa 2006. Rohkeana ja provosoivana siitä tuli hetkessä kuumiin puheenaihe ja valtava menestys. Spring Awakening voitti muun muassa kahdeksan Tony-palkintoa ja se valittiin vuoden parhaaksi musikaaliksi 2007.

Spring Awakeningin kipeän rehellinen kuvaus hämmentyneistä ja kapinoivista nuorista muistuttaa siitä keväästä jota kutsutaan murrosiäksi. Heräävän seksuaalisuutensa ja aikakauden tiukkojen moraalisuositusten kanssa musikaalissa kamppailevat nuoret, toisiinsa ihastuvat koulun priimus Melchior ja kaunis Wendla sekä Melchiorin levoton ystävä Moritz. Rosoiset balladit ja korkeaoctaanisella energialla ladatut rockbiisit näyttävät, että musikaali on astunut uuteen aikaan.

Spring Awakening 3.2. alkaen Kaupunginteatterin suurella näyttämöllä (Eläintarhantie 5). Liput permanto 41 / parveke 36 e, opiskelijat permanto 36/parveke 31/näyttämö 20 e.

• Lipunmyynti, p. 394 022, Ensi Linja 2, ma–pe klo 9–18, Eläintarhantie 5, la klo 12–18, Eerikinkatu 2 p. 696 27 033, ma–pe klo 9–19, la klo 12–19, ja Lippupiste joka päivä klo 7–22 p. 0600 900 900 (1,75 e/min +pvm)

Kuva Ville Aksell/Juurikkala

Kaupunginteatterin uusi musikaali Spring Awakening on yhdistelmä upeaa showta, kipeitä kasvutarinoita ja rock-konserttia. Kuvassa Antti Lang.

Joulumyyjäisiä ja tapahtumia

Tuomaan markkinat

Tuomaan markkinat järjestetään Espin puistossa tänä vuonna 8.12.–21.12. 140 myyntikojua tarjoavat lahjavihjeitä käsityöistä suussa sulaviin herkkuihin. Puistossa voi myös seurata seppien työnäytöksiä.

Markkinat ovat avoinna ma–pe klo 10–19 ja la–su klo 10–18.

Kuva Esko Jämsä

Kuva Gardenia

Joulumarkkinat

Gardenian perinteisillä joulumarkkinoilla 7.12. klo 11–15 on myynnissä monenlaista pukinkonttiin ja kotiin sopivia tuotteita. Myynnissä on muun muassa käsityöitä, joulukoristeita, kortteja, koruja, leivonnaisia, juustoja ja mehuja. Lapsille on tarjolla jouluaiheista askartelua. Kahvilasta saa syötävää ja juotavaa. Vapaa pääsy.

• Gardenia, Koetilantie 1, Viikki.

Vanhan joulumyyjäiset

Vanha ylioppilastalo täyttyy jälleen joulutunnelmasta, kun perinteiset myyjäiset tuovat taloon lahjakääreisiin sopivia houkutusia.

Myyjäiset ovat avoinna 14.–23.12. ma–pe klo 11–20 ja la–su klo 11–18.

Muksuille

Hääppösten konsertti Vuotalossa

Lastenorkesteri Hääppöset esittää mukaansatempaavaa lastenmusiikkia improvisaatioteatteria hyödyntäen. Hääppösten seurassa ei tarvitse istua kuin tontut joulupöydässä. Hääppösten lauluisa kerrotaan muun muassa valokuvauspäivän jännityksestä, hikan karkotuksesta, autojen rassailusta, sahan soitosta ja uinnin kuivaharjoittelusta. Lau-

luesitysten lomassa kuulet, miten Hääppöset valmistautuvat jouluun. Lapset pääsevät myös mukaan tekemään ainutkertaisen laulun. Mitä kaikkea mahtaakaan tapahtua ennen joulua? Kesto noin 1 h 13.12. klo 15. Liput 4 e p. 310 12000, vuotalo.lipunmyynti@hel.fi ja Lippupalvelu.

• Vuotalo, Mosaiikkitori 2. www.vuotalo.fi.

Seurasaaren Joulupolku kutsuu

Seurasaaren Joulupolulla pääsee jälleen kurkistamaan sadun ihmeelliseen maailmaan. Joulun tunnelmaan voi virittäytyä sunnuntaina 14.12. klo 13–17. Tapahtuman suojelijana toimii tohtori Pentti Arajärvi ja sen toteutuksesta vastaavat sadat vapaaehtoiset, jotka valmistavat joulupolun lahjana Helsingin seudun lapsille.

Tunnelmallisen Joulupolun varrella voi muun muassa laulaa ja leikkiä, tavata metsäneläimiä, taiteilla tonttujen tempuradalla ja seikkailla olkisokkelossa. Joulupukki tonttuineen tervehtii vieraita ja ottaa vastaan lasten lahjatoiveita. Reitillä on myös enkeli- ja piparkakkunäyttelyt. Kierroksen päätteeksi voi käydä kurkistamassa Tamminiemen saunatonttua ja Pukisaaren joulua.

Lapsille tarjottavaa joulupuuroa varten on hyvä pakata mukaan omat lautaset ja lusikat. Illan hämärtyessä voi tarkastella polun ihmeitä tai etsiä sen varrelle piilotettuja tonttuja ikioman taskulampun valossa. Sillan kupeessa joulukuuset odottavat lasten tekemiä koristeita ja juhlaakatemille voi jokainen tuoda oman rauhankynttilän. Kentällä on seimi ja siellä järjestetään ohjelmaa, joka kertoo ensimmäisestä joulusta.

Saaren ravintola ja kioskit ovat avoinna koko päivän ja omien eväiden syöntiin löytyy sekä nuotiopaikka että monta muuta mukavaa kolaa.

Seurasaarentie on muutettu yksisuuntaiseksi ja koska pysäköintitilaa on niukasti, paikalle kannattaa tulla julkisilla kulkuneuvoilla. Bussi 24 ajaa 5–7 minuutin vuorovälein Erottajalta suoraan Seurasaaren sillan kupeeseen. Joulupolulle kannattaa pukeutua lämpimästi ja ottaa paljon joulumieltä sydämeen!

Kuva Tuire Ruokokoski

Keinulauta Helsingin Kaupunginteatterissa, kuvassa Maria Saivosalmi ja Antti Timonen.

Palkittu Keinulauta nyt näyttämöllä

Helsingin Kaupunginteatterissa esitetään perheen pienimmille Keinulauta-näytelmää. Tarina perustuu Timo Parvelan Finlandia Juniorilla 2006 palkittuun kirjaan. Yksinäisen pienen Pii-karhun roolissa nähdään Antti Timonen ja muissa rooleissa Maria Saivosalmi. Lähes läpikäytyä, laulua, tanssia ja näyttelemistä yhdistävä esitys soveltuu yli kolmivuotiaille. Pii-karhun tarina kertoo suurista ylös alas heilahtelevista tunteista ja karhujen (tai ihmisten) välisestä kanssakäymisestä,

ystävän etsimisestä ja löytämisestä. Palkittua, lastenkirjakklassikoksi luonnehdittua satukirjaa on myyty jo yli 15 500 kappaletta ja sen käännoikeudet on myyty moneen maahan. Keinulauta esitetään Helsingin Kaupunginteatterin studio Elsassa (Ensi linja 2). Esityspäivät löytyvät netistä.

• Liput 7 e. Lipunmyynti, Ensi linja 2, ma–pe klo 9–18, la klo 12–18, Eläintarhantie 5, la klo 12–19, Eerikinkatu 2, ma–pe 9–19, la klo 12–19 p. 394 022 ja Lippupiste joka päivä klo 7–22 p. 0600 900 900 (1,75 e/min + pvm). www.hkt.fi.

Kuva Mikael Helmeemäki

Sirkusta koko perheelle

Circus Helsingin koko perheen värikästä joulusirkusta kaikilla sirkusmausteilla voi seurata vanhassa makasiinirakennuksessa entisellä VR:n konepaja-alueella. Esitykset: 7. & 14.12. klo 17, 13., 16. & 18.12. klo 18. Kesto: 80 min taukoineen.

Liput: Lapset (alle 13 v): 8 e, opiskelijat 10 e, aikuiset 15 e. Lippuja voi varata liput@circushelsinki.fi tai p. 0400 985 774 ja ne voi lunastaa Circus Helsingin toimistosta klo 9–17 välisenä aikana tai suoraan ovelta puoli tuntia ennen esityksen alkamista. Lippuja voi myös ostaa Lippupalvelun kautta, jolloin lipun hinta on 2 euroa kalliimpi.

• Circus Helsinki, Aleksis Kivenkatu 17 A.
Liikenneyhteydet: Raitiovaunut 9, 3T, 3 B ja 8.

Satupäivä

Suomen Teatterit ry:n lastenteatterikampanja Teatterissa kasvaa! päättyy joulukuussa valtakunnalliseen Satupäivään, joka järjestetään ensimmäistä kertaa perjantaina 12.12. Satupäivän ideana on lukea lapsille satuja esimerkiksi teattereissa, kirjastoissa, päiväkodeissa, kouluissa ja museoissa. Idea on lähtöisin Teatteri Hevosenkengän johtaja Kirsi Aropaltilta, joka tutustui vastaavaan tapahtumaan Berliinissä. Siellä kaupunki kuplii satuja teattereissa, päiväkodeissa, näyteikkunoissa ja kulkueissa aina marraskuussa kokonaisen viikon ajan.

Päätapahtuma järjestetään Akateemisessa kirjakaupassa Helsingissä.

• Lisätietoja antavat toimitusjohtaja matti.holopainen@suomenteatterit.fi ja toiminnanjohtaja anu.laitila@lukukeskus.fi.

2008 • 6 • Helsinki-info

Näyttelyitä

Mausteiden mystiikkaa

Viikin Gardeniassa tutustutaan mausteisiin 6.1. asti. Kierroksella oppii muun muassa missä maustesaaret sijaitsevat sekä kuinka tutkimusmatkailijat liittyvät maustekauppaan ja kuka on tuonut mausteet Eurooppaan. Maustepolulle pääsee sisäänpääsymaksun hinnalla.

Mausteopastus 9.12. klo 13. Gardenian trooppisessa puutarhassa kasvaa runsaasti tuttuja maustekasveja. Opastetulla kierroksella tutustutaan tuttuihin ja vähän tuntemattomiinkin mausteisiin sisäänpääsymaksun hinnalla. Liput 3,50 e/aikuiset, 1,80 e/lapset, opiskelijat, 2 e/eläkeläiset, 8 e /perhelippu. Mausteopastukset myös 11.12. klo 13, 13.12. klo 13 ja 14. Gardenian osoite on Koetilantie 1.

Stadin satama Laiturilla

Helsingin Satama on järjestänyt valokuvanäyttelyn nykysatamista ja Vuosaaren satamahankkeesta. Valokuvanäyttely Stadin satama on esillä Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston näyttelytila Laiturilla, Narinkka 2 (vanha linja-autoaseman rakennus).

Näyttelyn toteutuksesta vastaa Taideteollinen korkeakoulu, jonka oppilaat ovat kuvanneet nykysatamia sekä Vuosaaren sataman rakennushanketta syyskuusta 2006 lähtien.

• Stadin satama -valokuvanäyttely on avoinna 3.1. asti ti–pe klo 10–18 ja la 10–14. Näyttelyyn on vapaa pääsy.

Talviunia

Talviunia on Sirpa Jäppisen tekstiilityö-näyttely, joka on esillä Viikin Gardeniassa 8.1. saakka. Monivivahteiset tekstiilityöt kuvaavat talvisen huerteisia värejä ja tunnelmia. Toteuttamistapoja ovat kan-kaankuviointi, värjääminen, huovuttaminen ja erilaiset sekatekniikat. Näyttelyyn on vapaa pääsy, ja se on avoinna ma–to klo 10–18, pe klo 10–14 ja la–su klo 10–17. Gardenia, Koetilantie 1.

Samuli Heimonen, Viisas, 2008

Vuoden nuori taiteilija Meilahdessa

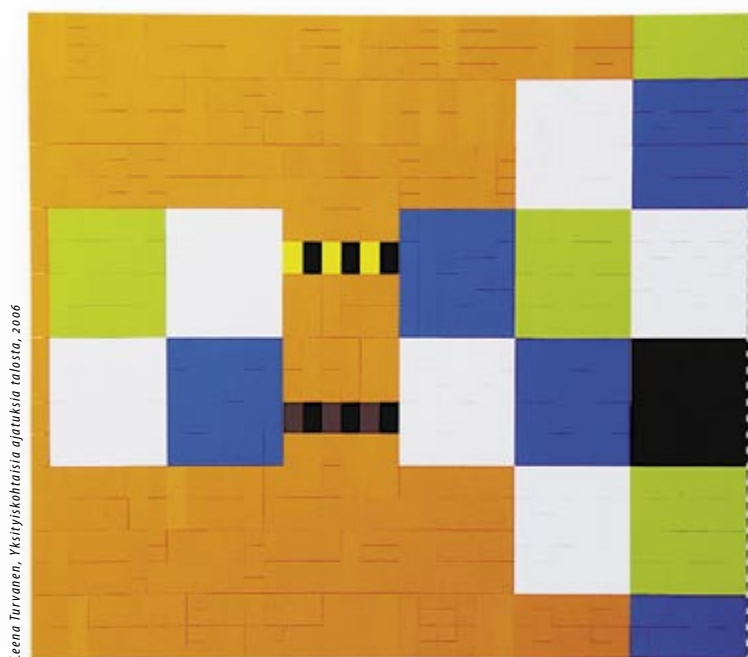
Samuli Heimonen – Vuoden nuori taiteilija 2008 -näyttely on Taidemuseo Meilahdessa 29.10.–6.1. Näyttely esittelee taiteilijan maalauksia vuosilta 2000–2008. Mukana on lukuisia ennen näkemättömiä teoksia. Samuli Heimonen (s. 1975 Saarijärvellä) ilmaisukeinona on esittävä maalaustaide. Hänen suurten akryyli- ja öljyvärimaalaustensa aiheita ovat eläimet, ihmisjoukot, veneet, koneet ja muut tilalliset kappaleet. Keskeistä teoksissa on kuitenkin niiden synnyttämä tunne: se, millaisia ajatuksia ja mielikuvia ne katsojassa herättävät.

Heimonen työskentelylle on usein ominaista sarjallisuus ja saman teeman variointi. Tietty muotoaihe tai ajatus elää ja muuntuu teoksesta toiseen. Yksi maa-

laus jatkaa siitä, mihin toinen jäi. Heimonen maalausjälki on elävä ja monikerroksinen. Teokset perustuvat mustan ja valkoisen dramaattiseen vastakkainasetteluun, jota ekspressiiviset valumat ja vaihtelut väripintojen paksuudessa ryydittävät. Vaikka Heimonen joissakin uudemmissa teoksissaan käyttää värejä aiempaa runsaammin, on tumma ja vaalealla hahmotettu muoto kaikkien teosten pohjana.

Samuli Heimonen on valmistunut taiteen maisteriksi Taideteollisesta korkeakoulusta vuonna 2002. Heimonen asuu ja työskentelee Kangasniemellä.

• Taidemuseo Meilahti, Tamminiementie 6, avoinna: ti–su klo 11–18.30, p. 310 87031.
Liput: 7/5 euroa, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi.
Perjantaisin on ilmainen sisäänpääsy kaikille.

Leena Turvasen, Yksityiskohtaisia ajatuksia talosta, 2006

Ajatuksia talosta

Taiteilija Leena Turvasen (s. 1958) näyttely ”Yksityiskohtaisia ajatuksia talosta” on esillä Malmitalon galleriassa 11.12.–10.1. Näyttely sisältää esinekoosteita ja materiaalina taiteilija on käyttänyt muun muassa lego-palikoita.

Leena Turvasen näyttelyn lähtökohtana on omakohtainen muisto lapsuudesta, kouluajoilta, kun piirustustunnilla annettiin tehtäväksi piirtää oma kotitalo. Turvasen maalasi kauniin vihreän talon, mutta opettaja olikin sitä mieltä, ettei talo voi olla vihreä ja vaati tekemään uuden. Taiteilijaa mietityttää edelleen lapsuuden tilanne, eikö talo tosiaan voi olla vihreä – eihän opettaja ollut edes nähnyt hänen kotitaloaan.

• Näyttely on avoinna arkisin ma–pe klo 10–20, la 10–16 paitsi 24.–26.12. suljettu ja 31.12. 10–16. Vapaa pääsy. Malmitalon galleria, Ala-Malmin tori 1.

Muuta menoa

Kirjavieraana Panu Rajala

Professori Panu Rajala julkaisi tänä syksynä Mika Waltarin elämäkerran *Unio Mystica – Mika Waltarin elämä ja teokset ja vieraillee* Stoan Kuukauden kirjavieras-sarjassa Waltarin juhluvuoden merkeissä. Monitoiminen teatteri- ja kirjallisuusmies tuntee Waltarinsa läpikotaisin. Hän kertoo

8.12. klo 18 Stoassa Waltarin elämästä herkullisten sattumusten, muhevien yksityiskohtien ja hultattomien anekdoottien siivittämänä. Tästä ei kulttuurihistoriointi parane! Panu Rajalaa haastattelee kirjailija Anja Snellman. Vapaa pääsy.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi.

Anna mun olla

Annantalon Anna mun olla -ohjelma-kokonaisuus huipentuu joulupolkutahtumaan sunnuntaina **14.12. klo 12–18**. Luvassa on musiikkia, Tiernamies-esitys, hevosajelua, valokuva-roolileikkityöpaja, joulupurtavaa ja myyjäiset. Ilta päättyy Tuliryhmä Poltteen tulitanssiin Annantalon pihamaalilla. Tapahtuman yhteydessä voi tutustua viimeistä päivää avoinna oleviin näyt-

telyihin. Anna mun olla -näyttelyn oppaana toimii Lyhty ry:n kehitysvammaisten taide- ja tekstiilityöpajan työntekijä Sirkka Leikola. Tapahtumassa esiintyvät EM-hopeamitalisti-posetiivari Pertti Kurikka ja performanssimies Juha Ruoho Lyhty ry:n musiikkityöpajasta. Talon toisen kerroksen näytelyinä ovat Elina Niemelän *Faces* sekä valokuvanäyttely *Torstai* on toivoa täynnä.

Kuva: Sofia Semerli

ROJO – Punainen

Pimeän ja kylmän kangistamat helsinkiläiset voivat sulatella sisintään flamencon ilmaisuvoiman ja pulssin lämmössä, kun tammikuun tanssiuutukainen ROJO nähdään Kanneltalossa **8.–10.1**. ROJO on Sevillassa koulutuksensa saaneen flamencontanssija-koreografi Maija Lepistön teos 15 flamencontanssijalle, ja se käsittelee elävän musiikin ja rytmin yhteyttä tanssijoiden liikkeeseen, liikkeen ääntä tai äänettämyyttä, reaktioita ja vastareak-

tioita. Teoksen taustalla vaikuttavat ajatukset antiikin filosofien – etenkin Platonin – teorioista liikkeen ja muutoksen synnystä ja luonteesta. Musiikki teokseen on tilattu säveltäjä Joonas Wideniukselta ja sen esittää oululainen ammattimuusikoista koostuva kokoonpano La Pandilla.

ROJO – Punainen nähdään kolmena iltana **8.–10.1. klo 19**. Liput 12/10 e, varaukset p. 310 12000.

• Kanneltalo, Klaneettie 5, www.kanneltalo.fi.

Musiikkia

Siller-kuoro joulutunnelmissa

Virolainen sekakuoro Siller syntyi Suomessa syksyllä 2006 kuuden naislaulajan kokoonpanona. Nyt kuorossa on jo lähes 40 jäsentä. Pienimuotoisilla esiintymisillä aloittanut kuoro piti ensimmäisen täysimittaisen konserttinsa Viron itsenäisyyspäivän kunniaksi Alppilan kirkossa. Osa kuoron jäsenistä kuuluu myös Euroopan virolaisten sekakuoroon, joka on esiintynyt muun muassa Virossa, Saksassa, Eng-

lannissa ja Ruotsissa. Vuotalon ja Stoan joulukonserteissa kuullaan vironkielistä joulumusiikkia – sekä rakkaita vanhoja sävelmiä että uudempia lauluja. Sillerkuoro esittää myös perinteisiä suomenkielisiä joululauluja ja jouluisia musiikkihelmiä muualta maailmasta.

Vuotalossa **5.12. klo 19** ja Stoassa **14.12. klo 17**. Liput 5 e p. 310 12000 tai Lippupalvelu.

Till dig som snart blir helsingforsare

Rastis, Sandels är gårdar för unga

Rastis, Sandels och två andra svenskspråkiga ungdomsgårdar är öppna för också för unga från Sibbo och Vanda. Ungdomsgårdarna upprätthåller verksamheter många dagar i veckan och den enda egentliga förutsättningen är medlemskortet som kostar fem euro i året. Det får man köpa på plats.

Rastis ligger närmast Vanda och Sibbo, på Fjärdstråket 6 i Nordsjö i samma hus som både svenskt daghem och svenska lågstadium verkar. Det trivsamma huset är som gjort för barn och unga, med glada installationer av naivistiske konstnären Jan-Erik Andersson och med kluriga namn som Kling och klang för festsalen, Häng och fläng för gymnasalen och Hyvla och hamra för slöjdsalen.

Ungdomsverksamheten i Rastis erbjuder all former av kreativitet och aktivitet genom klubbar och pyssel, spel och samvaro. Rastis håller öppet enligt följande tidtabell: För elever i årskurs 3–6 kl. 13–16.30 varje måndag, onsdag, torsdag och fredag. För elever i årskurs 7 och äldre kl. 17–21

måndagar, onsdagar och fredagar. Mera information på tfn 040 334 8031. Huset är lätt att nå med till exempel metron från Östra centrum.

Sandels ligger i centrum vid Tölötorg och är den nyaste av svenska ungdomsgårdar. I huset verkar Ung info som hjälper att hitta alternativ och genomföra drömmar och Unga Initiativ som hjälper unga att genomföra idéer och projekt. Medialabbet arbetar med animation, grafisk design, bildbehandling, webbdesign och 3D. Bollklubben ägnar sig åt olika bollspel som innebandy, brännboll och fotboll och så inhyser Sandels dessutom teaterföreningen Trotsallt som gör egna teaterproduktioner och är avsedd för unga i gymnasieåldern och äldre.

Sandels har adressen Topeliusgatan 2 och håller öppet måndagar och onsdagar kl. 13–21, samt fredagar kl. 12–21. Torsdagar är lågstadiesdag kl. 13–18. Mera information på tfn 040 334 5056.

Framförallt är ungdomsgårdarna samlingsplatser för unga. Välkommen!

Serviceguiden kommer

Alla hushåll i de områden som ansluts till Helsingfors i årsskiftet får en handbok över servicen i staden. Serviceguiden är svensk- och finskspråkig och den delas ut före årsskiftet.

Postnummer 00890 Helsingfors

Årsskiftet innebär postnummerändringar i Sibbo och Vanda. Postnummer 01100 Östersundom upphör och ersätts med 00890 Helsingfors. I Sibbo övergår adresser inom Östersundom till 01120 Västerkog och i Vanda är motsvarande postnummerbytte 01200 Vanda.

Självständighetsfest för fyran

Eleverna i fjärde årskursen i alla lågstadier i Helsingfors blir bjudna på traditionell självständighetsfest på Finlandiahuset. Vård är överborgmästare **Jussi Pajunen** och årets fest infaller den 2 december. I år har 5 198 elever tackat ja och bland dem finns sjutton elever och två lärare från Östersundom skola.

Byggnadstillsynen handhar lov

Helsingfors stads byggnadstillsynsverk har hand om ärenden som angår byggnadstillsyn också i de områden i sydvästra Sibbo och Vanda som samman-

slås med Helsingfors. Byggnadstillsynens telefonväxel har nummer 310 2611. Allmänna råd ges på tfn 310 26363 må–to kl. 10–12. Områdets lovsekreterare svarar på tfn 310 26254 och 310 26364.

Byggnadstillsynsverkets adress är Broholmsgatan 13, Hagnäs, postadressen är PB 2300, 00099 Helsingfors stad. Mera information om undantagstillstånd, bygglov och motsvarande på www.rakvv.hel.fi.

Fem nya stadsdelar

Fem nya stadsdelar, ett nytt stordistrikt och ett distrikt samt sex nya delområden uppstår i sydvästra Sibbo och i Vanda. Helsingfors stadsstyrelse fattar beslut om indelningen i stadsdelar och andra områden. Helsingfors är nu indelat i 54 stadsdelar, sju stordistrikt, 33 distrikt och 129 delområden.

Förslag till namn på de nya stadsdelarna är Östersundom, Ultuna, Björnsö, Husö och Sundberg. Det nya, åttonde stordistriktet föreslås få namnet Östersundoms stordistrikt. De nya delområdena ska enligt namnkommitténs förslag heta Östersundom, Landbo, Bäckängen, Björnsö, Husö och Sundberg. Stadsplaneringskontoret upprätthåller en hemsida som berättar om de blivande nya stadsdelarna och den pågående planeringen, www.hel.fi/ksv.

Frågor om socialservicen?

S-info svarar på frågor, tfn 310 44000 eller på e-post sosiaalineuvonta@hel.fi. Besöksadressen är Salomonsgatan 21 B, öppet vardagar kl. 10–16. Senior-info svarar på frågor som angår äldre, tfn 310 44556.

Helsingfors info

Inför julen 1808. "Pigan" Sanna Pietilä, "dottern" Agneta Haglund och "godsägaren" Niki Garam är engagerade i dramaverkstaden Jul i herrgården som utspelar sig i salongen på Jackarby gård, i Nationalmuseum.

En fläkt från en svunnen tid

Jackarby gård i Borgå för tvåhundra år sedan. Familjen af Stjerna förbereder sig för julen och den stora balen. Godsherrn Magnus af Stjerna är stolt. Han lever minsann inte bortom all ära och redbarhet och är väldigt medveten vad som gäller i högreståndshemmen i Europa.

Han har följaktligen skaffat sig det senaste: en julbuske, föregångaren till julgranen. Hans dotter Marie-Louise är innerst inne inte intresserad av faderns nymodighet. Hennes passion är i stallet

där hennes häst Pärulan och hennes kärlek stallpojken, finns.

Far och dotter och pigan i huset medverkar i dramaverkstaden Jul på herrgården och de skapar snabbt en bild av en svunnen tid, då nästan allting var väldigt annorlunda jämfört med nutid.

Scenen eller salongen på Jackarby, som ursprungligen är från gården, är i dag förlagd till Nationalmuseum där dramaverkstaden Jul i herrgården bara är en av flera som man arrangerar i anslutning till en av museets största utställningar någonsin, 1809

Rikssprängning och begynnelse, 200-årsminnet av finska kriget.

Två versioner för olika åldrar

Bakom dramaverkstaden står DOT, föreningen för Drama och teater och målgruppen är främst elever i högstudier, yrkesskolor och gymnasier.

"Men föreställningen, som ligger som grund för verkstaden och det fortsatta arbetet kring händelser i anslutning till 1808–1809 års krig, finns i två versioner. En är riktad till lågstadielever i årskurserna 5 och 6. Den andra är avsedd för de äldre eleverna", säger Anne Sandström som arbetat som lärare i många och och nu är heltidsengagerad i DOT.

Jul i herrgården är en verkstad som pågår till och med den 5 december men den andra verkstaden i höst, Kriget ur individens synvinkel fortsätter fram till 12 december.

Om Jul i herrgården bjuder på stämningar ur en skön och relativt bekymmerslös värld ger Kriget ur individens synvinkel en seriösare bild av Finland för 200 år sedan.

Epoken gestaltas av adelsdamen Matilda Gripenberg vars man är officer på Sveaborg, soldat-hustrun Anna Storm med maken i strid i Österbotten och så symboliserar en rysk soldat motparten i kriget. Verkstaden speglar oro och fasa, längtan och sorg, svek och mod. Den här verkstaden sker mitt i utställningen i museet, i salar där varje föremål, varje vapen, varje porträtt och varje handling har sin historia.

Eleverna tar del

I både Jul i herrgården och Kriget ur individens synvinkel är det unga teaterarbetare som gestaltar historia och människor för publiken, skoleverna.

"Men eleverna förblir inte passiva. De tar del av skeendet i dramaverkstäderna och efteråt tar läraren upp temat kring olika frågor", säger Ellu Öhman som är en av regissörerna och skådespelarna i dramaverkstäderna.

Dramaverkstäderna fortsätter på våren. Mellan 21 januari och 13 februari är rubriken I Runebergs fotspår och mellan 10 mars och 5 april handlar det om händelserna kring och konsekvenser av Borgå lantdag. Scenen är också nu Nationalmuseum.

"Varje dramaverkstad tar ungefär en timme. Man ska boka tid i förväg och en grupp ska inte ha fler än 25 deltagare. Avgiften är sammanlagt 40 euro och det inkluderar alltså hela gruppen med lärare, inträde till museet och själva verkstadsarbetet", säger Anne Sandström och uttrycker en förhoppning om att de svenska skolorna i stan skulle ta vara på chansen att presentera historia på ett nytt och levande sätt.

"Svenska skolor är lite dåliga på att utnyttja utbudet", säger hon.

För Nationalmuseum är verksamheten ny och målet är att öppna huset för mer levande och engagerande verksamhet. Tid för dramaverkstad ska bokas på tfn 4050 9552 på tisdagar–fredagar kl. 9–12.

Foton Lef Weckström

Jul och ljus i mörkret

Foto: Leif Weckström

December är mörker, ofta regn och rusk men årstiden förgylls av julfester för stora och små, julsånger i kyrkorna och Lucia som sprider sitt budskap. Julstressen med förberedelser, julmat och julklappar kan också vara positiv men senast kring julaftonen sänker sig ett lugn över staden. Några av höjdpunkterna som föregår julen är församlingarnas traditionella De vackraste julsångerna. Och så Lucia förstås.

Lucia kröns i år av **Stefan Wallin**, kultur-, idrotts- och jämställdhetsminister. Som traditionen bjuder sker kröningen klockan 17 i Domkyrkan. Och som alltid skrider Lucia därefter ner för Domkyrkans trappa klockan 18 för att sedan åka i kortege längs Alexandersgatan och Södra esplanaden.

Luciafesten för hela familjen hålls samma kväll klockan 19 i Solenitetssalen vid Helsingfors universitet. Solenitetssalen ligger vid Unionsgatan 34. I festprogrammet medverkar mumintrollen tillsammans med **Benny Törnroos** och Haffsbandet. Dessutom uppträder Minervaskolans musikklass, Helsingfors gosskör och så blir

det dans och ringlekar och som socker på botten, Finlands Lucia och luciakören.

Luciamarknaden med julpynt, halmarbeten och såväl salta som söta läckerheter pågår den 14 december kl. 11–14 i Esplanadparken på torget bakom Svenska teater. Lucia öppnar marknaden.

Församlingarna bjuder som alltid på traditioner kring jul och till de mest omtyckta hör "De vackraste julsångerna".

Lukas församling har julprogram enligt följande:

- 14.12 i Munksnäs kyrka kl. 16, församlingens julfest med de vackraste julsångerna.

Matteus församling:

- 8.12 i Matteuskyrkan kl. 17.45, 18.15, 18.45 och 19.15 Julvandring för stora och små.
- 13.12 kl. 13 Barnens vackraste julsånger i Matteuskyrkan.
- 15.12 kl. 19 De vackraste julsångerna i Nordsjö kyrka.
- 18.12 kl. 19 De vackraste julsångerna i Kvarnbäckens kyrka.
- 21.12 kl. 10 Mässa med de vackraste julsångerna i Degerö kyrka.

- 21.12 kl. 18 De vackraste julsångerna i Matteuskyrkan.

Markus församling:

- 21.12 kl. 16 Julmusik och de vackraste julsångerna i Kottby kyrka.

Norra svenska församlingen:

- 14.12 kl. 16 De vackraste julsångerna i S:t Jacobs kyrka.
- 17.12 kl. 19 De vackraste julsångerna i Gamla kyrkan.
- 6.1 2009 kl. 16 De vackraste julsångerna i Tempelplatsens kyrka.

Tomas församling:

- 22.12 kl. 19 Nordisk jul med nordisk julmusik i Berghälls kyrka.
- 26.12 kl. 16 Julsånggudstjänst i englikansk stil inkluderande de vackraste julsångerna.

Södra svenska församlingen:

- 16.12 kl. 19 De vackraste julsångerna i Johanneskyrkan.
- Den 19 december ger Akademiska sångföreningen och damkören Lyran julkonsert i Johanneskyrkan.

Efter julen kommer våren på Arbis

Vinterprogrammet på Arbis bjuder på allt från teckning på Nationalmuseum till starten på mansgruppen Oss män emellan. Vårterminen inleds i mitten av januari och många nya kurser startar då. Nationalmuseum utgör fonden för en kurs i teckning. Både samlingarna och själva byggnadens unika arkitektoniska egenskaper utgör stomme och motiv för kurser som går från stenåldern till dagens samhälle av konsumtion och information.

Satsningen på mera program för inkom män fortsätter på våren då till exempel mansgruppen Oss män emellan börjar den 20 januari och pågår till 7 april. Gruppen möts varannan tisdag kl. 16.30–18.00. Män träffas för att prata föräldraskap, parrelationer, skilsmässor och utmaningar i jobbet.

Musiken på Arbis har under de senaste åren stärkt sin ställning. Utöver grunden i att spela olika instrument som pia-

no eller gitarr kan man till exempel få ge utlopp för sin lust att sjunga i någon av körerna. Vox Femina är ny och avsedd för kvinnor, manskören Frihetsbröderna lär grunder i att läsa noter och sjunga egen stämma i fyrstämning kör och så finns Finlands första gaykör, Out'n loud.

Om alla Arbis kurser, avgifter och anmälningar kan man läsa i programhäftet som finns att hämta på bibliotek och Dagmarsgatan samt Stoa i Östra centrum.

Stadshuset öppet för alla – alla dagar i veckan

Stadshusets fina foajé är öppen för alla och alla dagar i veckan. I rummet verkar sedan början av november Helsingfors-info som tidigare fanns i Jugendsalen i grannkvarteret. Den nya informationssalen är uppdelad i två sektorer, Virka Info eller Tjänste Info och Virka Galleria eller Tjänste Galleriet. Benämningarna anspelar på alla tjänstemän som arbetar i huset och dess grannkvarter.

På avdelningen för information kan man hämta broschyrer och annat skriftligt material som redogör för stadens verksamheter och service och så finns personal på plats för att svara på frågor. Man kan också slå sig ner och läsa stadsdelstidningar, kulturtidningar och andra publikationer.

Galleriet är avsett för utställningar och evenemang. Utställningarna berättar

om stadens historia, arkitektur, nutid och människor. Men också andra städer, andra företeelser och annan kultur ska få rum.

Foajén ska också fungera som scen för konserter, filmförevisningar och andra kulturevenemang.

- Nya Helsingfors-info håller öppet må–fr 9–19 och lö–sö 11–17. Inget inträde. Stadshuset ligger vid Salutorget och på Norra esplanaden 11–13.

I korthet

Finnen, svensken och ryssen

Svenska litteratursällskapets föreläsningsserie behandlar i vår några författares syn på språk, identitet och tillhörighet. Under den gemensamma rubriken "Det var en finne, en svensk och en ryss" ska bland andra Zinaida Lindén, Anna-Lena Laurén, Karmela Belinki, Lars Sund, Robert Åsbacka och Peter Sandström resonera kring temat. Föreläsningarna hålls en gång i månaden på måndagar. Preliminära datum är 19.1, 23.2, 23.3, 20.4 och 25.5.

Supersatsning på Lillan

Lilla tatern gör sin genom tiderna största satsning i januari då premiären på Peter Shaffers belönade mästerverk Amadeus infaller. Amadeus är ett drama späckat med musik av världens mest kända kompositör Mozart. I rollen som Amadeus ses Sampo Sarkola och hans rival Salieri spelas av Pekka Strang. I en av rollerna ses förresten Carl Öhman. När Milos Forman gjorde filmen Amadeus fick den åtta Oscars.

Vinter med Westö

Svenska teatern fortsätter i vinter med några av sina succéer från i höstas. Kungen i Mumindalen och Kjell Westös pjäs Det hjärta man har alternerar med varandra på stora scenen. På repertoaren fortsätter också Av ren kärlek till mig och så kommer Sixten Lundberg att gästspela med sin bejublade Grottmannen.

Sista saftsalongen

Höstens sista saftsalong i Luckan är Luciaspecial för den infaller på Luciadagen. På programmet står svensk gästspel, Grodan och kärleken. För barn som fyllt tre år. Saftsalongen börjar klockan 12.

Clownäventyr

Ett clownäventyr återstår i Luckan. Det är clownen MissSiss som lovar ett spektakulärt, improviserat äventyr den 6 december kl. 12.

Drömfångare och lilla jul

Ung info hinner på två evenemang innan pausen kring jul och nyår. Den 2 december kretsar kring hantverk. Gör din egen drömfångare, en sådan som fångar upp onda drömmar, klockan 16–20. Och den 12 december med start kl. 20 blir det lilla jul i Luckan tillsammans med Bridge.

Filokafé och babykafé

Filokafé med filosofiska diskussioner kring temat Kropp pågår den 30 november, med start kl. 15. Babykafé med prat, lek och samvaro den 3 och 17 december kl. 10.30. Och den 15.12 är det igen dags för Team Bingu som handlar om tvåspråkig verklighet. Avsedd för både barn och föräldrar. Förhandsanmälan hos susanna.korpivaara@columbus.fi.

Önskad dikt i Rastis

Skådespelarna Marjorita Huldén och Dan Henriksen läser dikter enligt publikens önskemål i Rastis i Nordsjö i början av det nya året. Önskedikten ordnas söndagen den 25 januari kl.14. Senare samma dag, med start kl. 18 spelar Djungeltrumman sin glada musik för hela familjen.

Aftis är ansvar och frihet

"Aftis är på kvällen och Aftis ger frihet. Och förutsätter eget ansvar för sina studier". Tre av trehundra elever vid Aftis eller egentligen Helsingfors svenska afton-gymnasium är rörande eniga om fördelarna med skolan. Och de speglar väl både elevunderlaget och åsikterna inom skolan.

De tre har typiska bakgrunder för Aftis. 18-åriga **Marta-Lovisa Bergman** går både i yrkesskola och Aftis. Hon insåg i något skede att hon kan behöva sin studentexamen trots allt.

"Jag utbildar mig till skräddare. Men studentexamen kan vara bra att ha", säger hon och tycker det är toppen att kombinera båda. Dagarna blir långa, mellan 8 och 16 går hon i yrkesskolan och så i Aftis mellan 17 och 20 några dagar i veckan. Det hindrar inte henne från att umgås med kompisar och ha kul som alla andra.

Veronika Gillberg är 20 och bor i Karis. Resorna till och från Aftis är den tyngsta biten. Hon läser samtidigt till miljövärdare i utbildning i Pargas.

"Men jag har tre veckor distansstudier och en vecka i Pargas så jag kan kombinera allt så att systemet funkar fint", säger hon och berättar att hon hoppade av gymnasiet men ändrade sig några år senare. Nu får hon examen från två håll.

Alexandra Boucht hoppade också av och visste inte riktigt vad hon ville bli. Hon har jobbat på heltid och deltid och hann till och med hoppa av Aftis för ett tag men nu har hon bara åtta kurser kvar och får sitt betyg i vår. De egentliga student-skrivningarna har hon redan klarat av.

"Och sedan åker jag till Lappfjärd för att bli musiker. Nu vet jag nämligen vad jag vill", säger Boucht som är 23.

Vicerektor **Torbjörn Winquist** bekräftar att de flesta i Aftis har väldigt varierande

rande bakgrund och motivation. Aftis har sina anor i 1947 då skolan startade som privat. Sedan 1977 är skolan kommunal.

"Vi har i dag trehundra elever men dagligen syns kanske femtio sextio i skolhuset i Åshöjden. Majoriteten kommer för att idka ämnesstudier vid sidan om yrkesskola eller gymnasium på dagtid. Någon vill ta en fördjupad kurs i fysik, en annan i finska. Vi kan erbjuda det mesta bara det finns åtminstone några andra på kursen", säger Winquist.

Väldigt få av eleverna går i Aftis hela gymnasiet utan de flesta kompletterar eller går på enstaka kurser.

"De finns två kategorier bland dem. De flitiga flickorna och de som redan går fjärde året i dagsgymnasium och har oklrade kurser kvar".

Till ovanligheterna hör hela klasser som vill ta en viss kurs i Aftis för att de inte tycker om läraren i ämnet i den egna skolan.

Könsfördelningen är jämn, elever kommer från hela Helsingforsregionen och även från allt mellan Karis och Borgå.

Medelåldern är 22–23 år. Men Winquist har upplevt 80-åringar gå i Aftis.

"Det är visserligen en tid sedan. Men den ena 80-åringen fortsatte faktiskt med studier i nordisk filologi vid Helsingfors universitet".

Man kan börja på Aftis när som helst och någon avgift uppbärs inte. Skolan använder mycket pengar på att köpa studieböcker som eleverna får låna.

I dag verkar Aftis i Åshöjdens skola men från hösten 2009 arbetar man i skolhuset vid Tölötorg.

Foto Leif Weckström

Aftis är alternativet. Åtminstone för många som av olika orsaker har hoppat av gymnasiet eller som vill kombinera yrkesskola med gymnasium. Det är Alexandra Boucht, som sitter längst framme, Veronika Gillberg, bakom och Marta-Lovisa Bergman, till höger, helt ense om.

Sesam öppnar sig i augusti

Det senaste i raden av svenska projekt i Arabiastranden, huset Sesam står färdigt i augusti. Det handlar om en investering på 40 miljoner euro.

Sesam är huset som ska inhysa allt från svenskt daghem och svensk kvartersskola till lokaliteter som är avsed-

da för svenska synskadade. Dessutom ryms nästan 140 hyresbostäder i huset.

Det blir ett sex våningar högt hus med en sammanlagd yta på 14 500 kvadratmeter.

"Men Sesam är mer än ett hus och består egentligen av ett helt kvarter", säger byggkommitténs ordförande **Hans Åhman**.

I Sesam får Svenska skolan för synskadade efterlängttade nya utrymmen som har planerats uttryckligen för behoven. I lokalerna ingår både plats för skolan och internatet. Internatet består med sex bostäder som är anpassade för synskadade. I helheten finns dessutom plats för föreningen för Finlands svenska synskadade och dess kansli.

"Helsingfors stad har varit verkligen tillmötesgående och anpassat hela vägen mellan

Sesam och spårvagnshållplatsen för synskadade", säger Åhman.

I Sesam ska också det finlandssvenska specialpedagogiska centret Speres arbeta. Även Folkhälsan deltar i Sesam och satsar på tre enheter med stödboende för unga.

Daghemmet och kvartersskolan för elever i årskurs ett och två öppnar i samband med terminsstarten i augusti 2009.

139 hyresbostäder

Bakom hyresbostäderna står två instanser, Svenska bostadsstiftelsen i Helsingfors och pensionskassan OP-eläkekassa. Svenska bostadsstiftelsen finansierar 32 bostäder, pensionskassan 107.

"Efterfrågan är stor. Svenska bostadsstiftelsen förutsätter svenskspråkighet av invånarna men det gör OP-eläkekassa inte", tillägger Åhman.

I grannskapet finns från tidigare både Arcada och Practicum och så finns de svenska studenthusen samt studentkårshuset Cor intill. Hans Åhman tippar att det uppstår ännu fler svenska kvarter i Arabiastranden.

"Åtminstone är det ganska klart att Arcada bygger till och att det behövs mera svenska studentbostäder".

Foto Leif Weckström

Joulu on jo dörtsin takana

Viime vuonna mätti joulukuun ekana lauantai-aamuna vodaa taivaan täys. Mä tsiigailin fönarist. Oli viel ihan pimeetä, kloku jotain snadisti vailla yheksän. Naapurin, siis meiän kundin rappusil kyykki kolme snadii yökledjut päällä. Mitä ihmettä ne busaa, mä funtsasin. Nehän kastuu. Onks niitten nykelit jääny himaan ja dörtsi menny boseen. Mut ei ne mitenkää hätääntyneilt tuntunu, ihan rauhas ne jotain siin rappusil duunas. Sen verran olin utelias, et mä panin tsengat klabbeihin ja rotsin niskaan ja painuin pitskulle.

Ne keräs siit rapulta snadei kultasii tähtiä. "Tontut on nää tänne meille tiputtanu", selitti kolmasluokkalainen isobroidi. Ja sit ne rupes kaikki yhtäkaaa kaveeraan jostain breiveist ja lahjoist ja pukist ja tontuist niin, et mä en bonjannu yhtään mitään. Tartti mennä skaffaan selitys niitten mutsilt, siis meiän miniält. "Juttuhan on niin, et joulupukin breivit tarttee skrivaa hyvis ajoin, et tontut kerkee ottaa ne messiin, ku ne siin kymmenennen päivän hempeil singraa Korvatunturille viimeisteleen kaikkii kamoja, ku tarttee saada jouluks valmiiks. Kaks viikkoo ei oo siihen hommaan pitkä aika, eiks vaan. Kirjeet pannaan illalla ennen goisimaan menoo ulkorappuselle, mist tontut käy ne yöllä tsökaamas. Ja merkiks siit, et ne on käyny, ne lemnaa noit snadei tähtiä." Mä lysnasin tosi tarkkaan ja tartti kyl niille snadeille tunnustaa, et tontuille

on tullu nyvat tavat sen jälkeen, ku niitten fajia ja muut meiän pennut oli snadei. Siihen aikaan ei tainnu olla viel kultasii tähtiä.

Kakrujen tartti sillon vaan uskoo, et niitten toivomukset oli päässy ajois perille Korvatunturin pukin handuun.

Nää lahjajutut rupes sen verran mua askarruttaan, et otin jutun puheeks meiän esikoisen kans. "Haluuksä kuulla mun karmeimman joulahjumuiston", se kysy.

No, mikä etten ois halunnu! Se oli saanu kaks tarkeetä lahjaa. Toinen oli oikeest turkiksest duunattu koira ja toinen barbinukke. Mut ennenku joulu oli ohi, meiän elävä dogi, se filunki bedlington, oli yöllä repiny lahjakoiran snadeiks biiteiks. Puuhakas pikkusysteri oli puolestaan tärvelly barbin, leikannu letin knubbist veks niin, et hieno barbi oli ihan puli. Ite snadi systeri oli saanu lahjaks pöydän ja neljä tuoliä. Niit ei paljo voinu söndraa.

Seuraavan jouluna pikkugimmalle skaffattin nukenvaunut. Buli pahvilodju förattiin himaan. Funtsattiin, et ei sitä tartte mihkään jemmaa. Friidu tuli pitskult, stannas eteiseen ja pluggas kirkkaal äänellä "Jo-vi nu-ken-vaunut, ne on mulle." Se oli pahus oppinu lesaan. Broidi oli ekalla ja pluggas hartaasti aapista. Kai se snadi systeri oli olan yli tsiigailu ja treenannu eikä me oltu mitään hiffattu.

Mä oon usein funtsannu, et miks joulu on mulle niin tärkeä ja tullu siihen tulokseen, et se johtuu takusti siit, et mul itellä ei ikinä ollu semmost perhetä, ku ois fiirannu jouluu kimpassa. Mummut ja vaarit oli delannu aikapäivii, ei ollu sisaruksii eikä pian enää fajiaakaa. Usein oltiin mutsin kans jouluaatto kaksistaan, ellei sit päästy kuokkiin enolle tai musterille. Onneks meit on nykyisin niin buli sakki, et on porukkaa kelle jouluu järkkää. Ennen jengiin kuulu omat pennut ja isovanhempii. Nyt on vanhukset flytannu iltanuotiole tsiigailleen meiän jouluhössötyst ja kynttilät graviksel syttyy niitten muistoks. Vaik on ne kyl joka joulu messis, ku on niin monta vanhaa joulujuttuu, ku tarttee duunaa just niinku mutsilt tai anopilt on opittu. Ehkä mä vuorostani saan siirtää niit perinteit eteenpäin.

Vaik pennut flyttas himast vekka ja sai omat perheet, kokoontuu yleensä buli jengi jouluaattoo fiiraan mummun ja papan luo. Skruudataan samat safkat, ku aina ennenki, tulee pukki, sjungataan joululaulut, avataan pakut ja plugataan värssyt, ku joku on aina niit pakujen päälle skrivannu. Sit divataan borkat ja pennut tsiigallee niit uusii kamoi, ku pukki on förannu. Ja ennenku aatto kääntyy joulupäivän puolelle, me hiffataan meiän papan kans, et porukka on häipyny. Jäljel on hiljasuus ja joulun rauha, ku joulus onki tärkein juttu.

Onneks nää vuodet on niin lyhkäsii nykyisin, et ennenku hiffaakaa, on taas uus joulu. Ku sitä venttaa voi dilkkää joulun sanomaa ja föraa joulumielt joka mestaan, mis ikinä dallaa. Mennään tsiigaan niit, ku on yksin ja tarttee kavereii, ku lysnaa. Ei kande pihtaa kaunist sanaa, kiitosta tai glaiduu smailii. Ei tää boltsi hassumpi mesta oo budjaa ja kimpas duunataan siit viel parempi.

Raija Tervomaa

• raija.tervomaa@kolumbus.fi

Piltros Arto Myyssonen

Kaupunginosalinja tuo palvelut lähelle matkustajia

Uusi vuosi tuo tullessaan myös uudet kaupunginosalinjat eli tuttavallisimmin Joukot. Nykyisten palvelulinjojen vahvuuksista pidetään kiinni: matkanteko on tavallista kiireettömämpää ja kuljettajat auttavat tarvittaessa sisään ja ulos autosta. Kaupunginosien palvelut, kuten terveysasemat ja kirjastot, säilyvät kohteina, joiden kautta linjat kiertävät jatkossakin.

Linjojen reitit ja aikataulut muuttuvat nykyistä selkeämmiksi. Hyväksi havaittuihin reitteihin ei tule suuria muutoksia, mutta vähän käytetyt poikkeamat karsitaan pois. Vuoden alusta Joukot ajavat aina saman reitin ja aikataulun mukaan, eikä kiinteää reittiä liikennöivillä linjoilla ajeta enää kutsuosuuksia. Kaikille Joukoille tehdään myös pysäkkikohtaiset aikataulut ja vuorovälit pyritään tasaamaan tuntiin. Jatkossa Joukot numeroidaan oman kaupunginosan postinumeron mukaan. Näin jo linjanumerosta voi päätellä, millä alueella linja liikkuu. Esimerkiksi Lauttasaarta palvelee vuoden alusta linja J20.

Kutsulinjat tarjoavat joustavan palvelun

Kutsulinjat on uudistuksessa erotettu omaksi kokonaisuudekseen. Niitä on jatkossa kolme: J60 (Kallio–Koskela–Torpparinmäki), J74 (Jakomäki–Puistola–Malmi) ja J84 (Laajasalo).

J60 liikennöi omalla alueellaan kutsujen perusteella. Sen voi kutsua kaikille alueen yli 600 pysäkille. Linjoilla J74 ja J84 on puolestaan muutama aikataulun mukainen pysäkki, mutta muuten nekin poimivat matkustajia kyytiin kutsujen perusteella.

Vuoden alusta kaikki kutsulinjat tilataan numerosta 310 12345. Kutsun voi tehdä oman kotiosoitteen tai pysäkin osoitteen, numeron tai nimen perusteella.

Jouko toivottaa kaikki tervetulleiksi

Jouko kaupunginosalinjoille ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat liikkua turvallisesti ja rauhallisesti oman tai naapurikaupunginosan palvelusta toiseen. Ikäihmiset ja liikuntarajoittei-

set on huomioitu niin kalustossa kuin palvelussa. Etuosaltaan matalalattiaisissa pikkubusseissa on paikka pyörätuolille, ja kokoon taitettavia rollaattoreita mahtuu mukaan useampikin.

Jatkossa Joukot löytää aikataulukirjasta, Reittioppaasta ja muista www-palveluista. Jokaisesta alueesta, jolla Joukot liikkuvat, tehdään myös oma esitteensä, joka tipahtaa postiluukusta vielä joulukuun aikana. Jouko-esitteitä jaetaan myös kaupunginosien keskeisissä asiointipisteissä.

Kaupunginosalinjat ovat kaikille avointa joukkoliikennettä. Matka maksaa normaalin bussilipun verran ja sen voi maksaa matkakortilla tai käteisellä.

Linjoja liikennöivät 2.1. alkaen Helsingin Bussiliikenne, Concordia ja Taksikuljetus.

Muutamalla linjalla (J31, J32, J90, J92 ja J97) liikennöidään myös lauantaisin klo 9–13.

• Tietoja reiteistä ja aikatauluista on HKL:n nettisivuilla www.hkl.fi ja aikataulukirjan lisäpainoksessa, jota saa HKL:n palvelupisteistä ennen vuoden vaihdetta.

Lukijakilpailu

Kuvat Helsingin kaupunginmuseo

Vasta 1930-luvulla alkoivat maalle jäädytetyt luistinradat yleistyä. Aiemmin luisteltiin meren jäällä. Missä päin pääkaupunkia sijaitisi tämä kuusin koristeltu ja soittolavalla varustettu luistinrata? Vastaukset pyydetään toimittamaan 30.12. mennessä osoitteella Helsinki-info "Lukijakilpailu" PL 1, 00099 Helsingin kaupunki tai sähköpostitse helsinki-info.lukijakilpailu@hel.fi. Muistakaa liittää vastaukseen myös postiosoitteenne.

Vastaus edellisen lehden kysymykseen

Viime kerran kysymyskuvassa oli komea jugendtalo kuvattuna noin sata vuotta sitten. Kyseessä oli runsaasta vastausmäärästä päätellen helsinkiläisten hyvin tuntema

niin sanottu Koiton talo Simon- ja Yrjönkatujen kulmauksessa. Rahtiuseura Koitto rakennutti talonsa vuonna 1905.

Martti Helminen

Oikein vastanneiden joukosta arvottiin voittajaksi **Helena Haapavaara**. Palkintokirja on lähetetty voittajalle. Onnittelumme!

Postiteatteri ystävyysokeelma

Virkainfo

Kaupungintalo kaupunkilaisille

Jugendsalissa toiminut Helsinki-tiedotus on muuttanut kaupungintaloon. Ala-aulan uusi neuvonta- ja näyttelytila palvelee kaupunkilaisia ja matkailijoita uusilla nimillä. Virka Infosta saa tietoa ja esitteitä kaupungin palveluista ja tapahtumista ja näyttelyihin voi tutustua Virka Galleriassa. Virka Infossa on lisäksi kuusi kaupunginkirjaston Asko-yleisöpäätettä ja langaton Wlan-yhteys. Oleskelutilassa voi lueskella kaupunginosa- ja kulttuurilehtiä sekä muita julkaisuja.

Kaupunkilaisten kohtaamispaikka tulee muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta olemaan avoinna viikon jokaisena päivänä. Osoite on Pohjoisesplanadi 11–13.

Virka Gallerian näyttelyt esittelevät Helsinkiä eri näkökulmista, muita kaupunkia tai mielenkiintoisia kulttuurin, arkielämän ja yhteiskunnallisen toiminnan ilmiöitä. Ala-aulassa ja juhlasalissa tullaan järjestämään konsertteja, elokuvaesityksiä ja muita ilmaistapahtumia.

Herrojen seurassa

Kaupungintalon 175-vuotiaasta historiaa valottavaan näyttelyyn Herrojen seurassa voi tutustua Virka Galleriassa 8.2. asti. Näyttelyssä on esillä muun muassa talossa pitkään sijainneen Hotelli Seurahuoneen astioita, menyt, kutsukortteja ja ruokalistoja. Lisäksi näyttelyn yhteydessä

esitetään Helsingin historiasta kertovia elokuvia.

Virka Infon ja Gallerian rakenteiden suunnittelusta ja sijoittamisesta **Aarno Ruusuvuoren** 1960-luvulla saneeraamaan ala-aulaan on vastannut Arkkitehtitoimisto Davidsson Oy. Virka Infon visuaalinen ilme on WSP Finlandin käsialaa ja Herrojen seurassa -näyttelyn toteutuksesta vastaavat Hotelli- ja ravintolamuseo, Helsingin kaupunginmuseo ja tietokeskus.

Kaupungintalon joulu

Joulukonsertti kaupungintalon juhlasalissa sunnuntaina 14.12. klo 15. Showkuoro Aventuri ja lauluyhtye Nove, johtajana **Tapani Ruuska**.

Ilmaiset pääsyliput ovat noudettavissa Virka Infosta maanantaina 8.12. klo 9 alkaen. Konserttilippuja on jaossa 200 kappaletta (enintään 2 lippua hakijaa kohden, ei varauksia). Lisää konsertteja tulossa tammikuussa!

• Virka Infon puhelinneuvonta palvelee ma–pe klo 9–15 p. 310 11111.

• Virka Info ja Virka Galleria ovat avoinna ma–pe klo 9–19 ja la–su 11–17. Vapaa pääsy.

• Joulun ja vuodenvaihteen poikkeavat aukioloajat: 23.12. klo 9–19, 24.–28.12. suljettu, 29.–30.12. klo 9–19, 31.12. klo 9–17, 1.1. suljettu, 2.1. klo 9–19, 6.1. klo 11–17.

Rottapoika Stadissa

Piirtänyt ja käsikirjoittanut Arto Nyssönen

• Arto "Artsi" Nyssönen on helsinkiläinen kuvittaja ja sarjakuvapiirtäjä. Hän on tehnyt lehtikuvituksia yli 20 vuotta muun muassa Helsinki-infoon.

Enemmän elämää kantakaupungin kaduille

Kimmo Oksanen iloitsee Helsingin eurooppalaistumisesta ja suvaitsevaisuuden lisääntymisestä, mutta kaipaa enemmän elämää keskustan kaduille. Helsingin Sanomien sanavalmis kaupunkitoimittaja kantaa huolta myös pienyrittäjien toimintamahdollisuuksista, joita tiukka byrokratia vaikeuttaa.

Kuva Päivi Arvonen, kuvassa Kimmo Oksanen.

Syymässä syntynyt ja nuoruutensa Heinolassa asunut Kimmo Oksanen sai ensikosketuksensa Helsinkiin kuusivuotiaana, kun hänen isänsä muutti pääkaupunkiin töihin.

”Urbaani 60-luvun Helsinki teki maaseudun lapsen suuren vaikutuksen. Lapsuuteni Helsinki oli siirtomaatavara-kauppojen Helsinki, jonka kadut olivat täynnä pikkukauppoja ja elämää,” Oksanen muistelee. Hän on asunut Helsingissä opiskelujensa aloittamisesta, vuodesta 1978 asti.

”Parasta Helsingissä on suvaitsevaisuuden lisääntyminen. Helsinki on eurooppalaistunut. Helsingissä asuu paljon maailmaa nähneitä ja myös sydämeltään sivistyneitä ihmisiä.”

Oksanen näkee Helsingissä ja helsinkiläisissä silti myös sulkeutuneisuutta ja suvaitsemattomuutta. ”Vainojen sijaan pitäisi olla enemmän ”why not” -asennetta, enemmän avoimuutta”, Oksanen toivoo.

Terveysäädökset kohtuuttomia

Polkupyörällä kesät talvet liikkuva Kimmo Oksanen käy usein Kauppatorilla.

”Kalakauppias juuri kertoi, ettei terveystarkastaja ole syyskylmillä lainkaan niin ahkera vieras kuin kesähelteillä mitatessaan kalamyyntitiskin lämpötiloja. Terveysäädökset ovat täysin kohtuuttomat pienyrittäjille. Esimerkiksi torin

ulkomyyntimääräyksissä on 28 erillistä säädöstä. Skattalla loppui elintarvikeliikkeen toiminta, muun muassa koska kioski ei ollut kahta juoksevan veden pesuallasta, vessaa ja koneellista ilmanvaihtoa. LVI-teollisuuden lobbaamisessa säädöksissä pitäisi olla joku tolkkua ja suhteellisuudentaju!” Oksanen ärähtää.

Helsinkiä Oksanen kuvailee kulttuuriltaan omaleimaiseksi Itämeren pääkaupunkien joukossa.

”Tämä koillinen nurkka läntistä Eurooppaa kiehtoo myös matkailijoita. Helsingissä on poikkeuksellista vetovoimaa, joka on vaarassa tuhoutua, jos viehättävät pienyrittäjät nirhaistaan hengiltä byrokratialla.”

Uusi tupakkalaki oli Oksanen mielestä kiero la tavalla hyvä asia.

”Tupakoitsijoiden pakottaminen ulos toi enemmän elämää ulkotiloihin.”

Yksi Oksanen kantapaikoista on Eerikinkadun Corona Baari, jonka ulkoterrassin muuttuminen ympärivuotiseksi oli loistojuttu.

”Tuossa terassin vieressä voisi olla hiekkalaatikko lapsille. Kaupungissa pitäisi olla perheille enemmän mahdollisuuksia tehdä asioita yhdessä kaupungilla, nyt perheet on pakotettu pysymään kodeissaan”, viisivuotiaan lapsen isä harmittelee.

Asunnottomuus koskettaa

Helsingin Sanomien kaupunkitoimittajana Kimmo Oksanen on kirjoittanut paljon Helsinkiin tulleista romanialaisista kerjäläisistä.

”Kerjäläiset peilaavat arvojamme ja suhdetamme Eurooppaan. Kerjäläisten myötä meidän on ollut pakko havahtua EU:n köyhyysongelmaan. Kerjäläiset ovat meikäläisiä, eurooppalaisia, joista täytyy pitää huolta.”

Myös asunnottomuus painaa Oksanen mieltä. Pääkaupungin asunto-ongelmasta hänellä on varhainen lapsuuden muistikuva.

”Viikin sillan kupeessa oli vanha puulaatikko, jossa asui äiti poikansa kanssa. Isäni vei minut keran asukkaiden poissa ollessa katsomaan sanomalehdillä vuorattua kotia. Siitä jäi pysyvä jälki omatuntoon.”

Oksanen toteaa, että suomalainen demokratia on onnistunut luomaan upean turvaverkoston. ”Hieno systeemi on kuitenkin vaarassa murentua. Asunnottomuus koskettaa nykyään myös tavallisia helsinkiläisiä, joilla ei ole enää varaa asua Helsingissä saati keskustassa.”

Kaunein on Kallio

Kimmo Oksanen puhuu Vantaasta Pohjois-Helsinkiin ja Espoosta Länsi-Helsinkiin.

”Espoo ja Vantaa pitäisi sulauttaa Helsinkiin, mikä olisi kaupunkisuunnittelun kannalta järkevä ja edistäisi myös joukkoliikennehankkeita.”

Hän arvostaa ”Länsi-Helsingin” Nuuskion metsiä ja viihtyy hyvin myös merenrannalla. Ulkomaalaisille matkailijoille toimittaja suosittelee monumenttisivierailujen sijaan polkupyöräretkeä rannoilla.

”Monumentit voi ostaa postikortteina, niissä ei ole elämää. Pyöräretki Hagiksesta Skattalle, Kauppatorille, Kaivopuistoon, Hernesaareen ja Hieta-ahden tulevaan merikeskukseen Nosturin vieressä antaa mielenravintoa ja saa miettimään, miten esimerkiksi urbaani voi olla näin kaunista. Ylivoimaisesti kaunein kaupunginosa on kuitenkin Kallio. Haluaisin viedä jokaisen turistin sen jokaiseen baariin ja tarjota kierroksen koko salille.”

Päivi Arvonen